

Stejně jako v přírodě letos po podzimu přišlo hned jaro, i náš seminář se z podzimní části úspěšně přehoupl do té jarní. Pohled do výsledkové listiny prozradí, že na podzim byl boj lýtý. Nakonec první dvě místa obsadili prváci, což se naposledy stalo v roce 2007/2008. Tak doufejme, že si to starší řešitelé nenechají libit a souboj o čelní příčky bude napínavý do samého závěru.

Dobrym prostorem pro sbírání bodů je seriál. V těchto komentářích se Ti dostává do rukou jeho poslední díl. Je o něco kratší než první dva díly a navíc nevyžaduje znalost většiny dosud probrané látky, tak neváhej a začti se do něj. Ale pozor, tentokrát jsou vtipy nejen v poznámkách pod čarou, takže čti pozorně a opatrně!

Nejvíce bodů se dá tradičně „nahrabat“ v Myšmaši – čtvrté jarní sérii. Počítají se totiž všechny odeslané úlohy, takže můžeš svůj bodový zisk vylepšit až o 35 bodů! Kromě prestiže a hodnotných cen je ve hře samozřejmě i účast na podzimním soustředění, na které zveme řešitele podle výsledků jarní části semináře.

Úspěšný boj s jehlany, myšmi i konvulcemi Ti přeje

Kuba Krásenský

Co všechno je ve čtvrtých komentářích?

- Vzorová řešení 4. podzimní a 1. jarní série
- Vzorové řešení 2. seriálové série
- Poslední díl seriálu Teorie čísel
- Výsledkové listiny

- Příloha: Zadání 3. a 4. jarní série a 3. seriálové série
- Příloha: Pozvánka na jarní výlet

Náboj

Hravá týmová matematická soutěž Náboj proběhne **11. dubna 2014** v Praze, Opavě, Bratislavě, Košicích, Pasově a Oulu. Přihlašování se spouští **10. března** na stránkách www.naboj.org. Upozorňujeme, že zájem bývá velký a poptávka obvykle přesáhne kapacitu soutěže – proto neváhej a domluv si s kamarády tým co nejdříve!

Jarní výlet

Nepropásni ani tradiční jarní výlet – jedinečnou možnost, jak se potkat s organizátory i ostatními řešiteli a příjemně strávit den v přírodě. Uskuteční se v sobotu 22. března. Vše potřebné se dočteš v příložené pozvánce.

Minima and Maxima

4TH AUTUMN SERIES

VZOROVÉ ŘEŠENÍ

Problem 1.

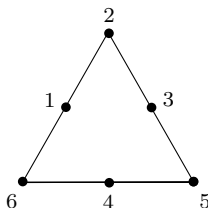
(70; 63; 2,73; 3,0)

Ann found a triangle with numbers 1 to 6 written at its vertices and midpoints of its sides (each number was used once). When she summed the triplets of numbers along the triangle sides, the largest sum was 15. When she summed the pairs of numbers along the midlines, the smallest sum was 4. What is the largest possible sum of the three numbers at the vertices?

(Anička Doležalová)

ŘEŠENÍ:

Keď hľadáme, aký je maximálny súčet vrcholov v trojuholníku, tak to je ekvivalentné úlohe nájsť minimálny súčet bodov, ktoré ležia v stredoch strán. Všimnime si, že súčet dvoch najmenších čísel (z týchto „stredových bodov“) je 4, takže to bezpodmienečne musia byť čísla 1 a 3, a teda dvojka nemôže byť posledným stredovým bodom. Najmenšie číslo, ktoré môže byť ďalším stredovým bodom, je 4. Z toho vyplýva, že maximálny súčet vrcholov môže byť $13 = 6 + 5 + 2$. Zostáva nám už len ukázať, že také rozmiestnenie čísel vieme nájsť (viď obrázok) a splňuje zároveň aj podmienku, že súčet bodov na jednej (spodnej) strane je 15.

POZNÁMKY:

Úloha bola jednoduchá a skoro všetkým sa ju podarilo správne vyriešiť. Vo vzoráku som chcel ukázať iný spôsob, ako sa dalo prísť k výsledku. Väčšina ľudí postupovala priamočiarejšie – dopĺňali do trojuholníka postupne body a tak zistili, ako bude trojuholník vyzeráť.

Na záver by som vám chcel ponúknuť luxusné video od *Rada Švarca*, ktorý nám riešenie podal v netradičnom prevedení :-). Nájdete ho na <http://www.youtube.com/watch?v=ARwwjZ-pDQ>.
(Viktor Szabados)

Problem 2.

(50; 35; 2,24; 3,0)

Numbers 1, 2, ..., 2014 are written around a circle in some order. What is the smallest possible sum of the absolute differences of adjacent numbers?
(Alča Skálová)

ŘEŠENÍ:

Na kruhu najdeme číslo 1, vyrazíme z něj jedním směrem a budeme postupně sčítat absolutní hodnoty rozdílů sousedních čísel. Než narazíme na číslo 2014, je tento součet nutně alespoň

$2014 - 1 = 2013$. Můžeme si představit, že z výšky jednoho metru nad mořem stoupáme na horu vysokou 2014 metrů. Pak také musíme překonat převýšení 2013 metrů. Podobně pokud se od čísla 1 vydáme opačným směrem, součet je opět aspoň 2013. Dohromady tedy dostáváme $2013 + 2013 = 4026$.

Máme dolní odhad, zbývá zjistit, jestli je pro nějaký kruh takový součet možný. A to už je snadné: každý kruh, v němž je mezi 1 a 2014 oběma směry jen rostoucí posloupnost čísel, má součet absolutních hodnot rozdílů právě 4026 (neboť při cestě k vrcholu hory nijak zbytečně nestoupáme ani neklesáme).

POZNÁMKY:

Naprostá většina řešitelů bez problémů došla ke správnému výsledku. Ne všichni si ale uvědomili, že nalezení jedné možnosti a prohlášení jí za minimum nestačí. Je potřeba ukázat, že součet pro jinou možnost nemůže být menší. Důkazy se objevily všelijaké, některé byly precizní a obecné, jiné si vystačily s podobným zjevným argumentem jako výše. (Bára Kociánová)

Problem 3.

(49; 38; 2,22; 3,0)

Martin loves every positive integer which does not contain digit 9 in its decimal representation and which becomes a square of an integer if any single of its digits is increased by one. Out of the numbers he loves, he loves the largest one the most. Which number is it? (Martin Čech)

ŘEŠENÍ:

Označme si nějaké alespoň dvojciferné Martinovo oblíbené číslo jako n . Pak čísla $n + 1$ i $n + 10$ musí být čtverce. Nechtě tedy $n + 1 = a^2$ a $n + 10 = b^2$, kde $a, b \in \mathbb{N}$ a navíc $a < b$. Po odečtení těchto rovnic dostáváme, že $b^2 - a^2 = 9$, neboli $(b + a)(b - a) = 9$. Z $b > a > 0$ plyne $b + a > b - a > 0$. Tato podmínka nám z možných rozkladů čísla 9 na součin dvou celých čísel zanechá jedinou možnost, a to $b + a = 9$, $b - a = 1$, z čehož dostáváme řešení $a = 4$, $b = 5$. Odtud máme $n = a^2 - 1 = 15$, které vyhovuje zadání. Číslo 15 je tak jediné alespoň dvojciferné Martinovo oblíbené, a je proto nejvyšší.

POZNÁMKY:

Ačkoliv byla úloha docela jednoduchá, část řešitelů zapomněla na nějaké drobnosti, jako například proč nemusíme brát v úvahu rozklad 9 na záporná čísla. Za takové maličkosti jsem body nestrhával, rozhodl jsem se ale strhnout bod za to, že jste úplně bez důkazu tvrdili, že 5^2 , 4^2 jsou jediné čtverce, jejichž rozdíl je 9. Není to pravda, protože $3^2 - 0^2 = 9$. Je však pravda, že to jsou čtverce největší, což k řešení úlohy stačí. Bohužel se našlo i pár takových, kteří si nepozorně přečetli zadání a předpokládali, že zvětšují jenom jednu cifru. (Martin Čech)

Problem 4.

(48; 42; 3,79; 5,0)

In terms of n , what is the largest number of subsets of the set $\{1, 2, 3, \dots, n\}$ which can be chosen such that every two chosen subsets have at most two elements in common? (David Hruška)

ŘEŠENÍ:

Začneme nejprve s malými hodnotami n . Pro $n \leq 2$ můžeme jistě vybrat všechny podmnožiny, a proto pro $n = 0, 1, 2$ máme postupně 1, 2 a 4 možné podmnožiny. Dále budeme uvažovat $n \geq 3$. Jistě můžeme vybrat všechny nejvýše tříprvkové podmnožiny, neboť tyto nemohou mít více než dva společné prvky s libovolnou jinou takovou množinou. Celkový počet vybraných množin pak bude roven

$$\binom{n}{0} + \binom{n}{1} + \binom{n}{2} + \binom{n}{3} = \frac{n^3 + 5n + 6}{6},$$

což funguje dokonce i pro speciálně rozebíraná malá n .

Nyní dokážeme, že větší počet podmnožin není možné vybrat. Pro spor předpokládejme, že při největším možném počtu vybraných podmnožin máme vybranou některou množinu M

s více než třemi prvky. Poté můžeme M nahradit všemi jejími tříprvkovými podmnožinami – ty jsou určité alespoň dvě a rovněž nemají společné více než dva prvky s ostatními vybranými podmnožinami. Toto je spor s tím, že se jednalo o největší počet podmnožin, a tedy není možné vybrat více podmnožin než všechny nejvýše tříprvkové.

POZNÁMKY:

Naprostá většina z vás se dopracovala ke správnému výsledku, který ovšem mnohým vycházel o jedna menší, neboť z nějakého záhadného důvodu nemáte rádi prázdné množiny. Za absenci prázdné množiny jsem strhával jeden bod. Za správný výsledek jste mohli obdržet tři body, přičemž další dva na vás čekaly za důkaz, že se opravdu jedná o maximum. Klasický problém tu totiž spočíval v tom, že jste mluvili o výhodnosti použití všech trojic a o tom, jak si výběrem té či oné větší množiny zakážeme více dalších množin, takže je to pro nás velice nevýhodné. Nemusím snad dodávat, že tyto argumenty o výhodnosti jsou skvělým prvkem reklam, ovšem v matematickém důkazu už mají využití značně menší :)

(Lukáš Zavřel)

Problem 5.

(42; 27; 3,00; 3,5)

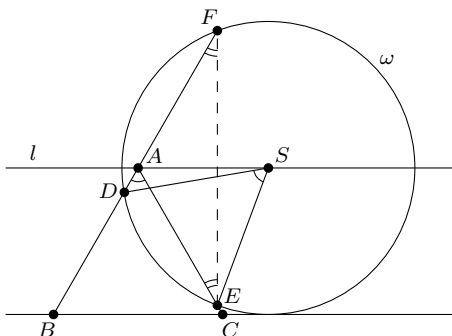
Given an equilateral triangle ABC , let l be a line passing through A parallel to BC . For every point S on l , consider a circle ω centered at S and tangent to the line BC . Determine all positions of S for which the length of arc of ω lying inside $\triangle ABC$ is the maximum possible.

(David Hruška)

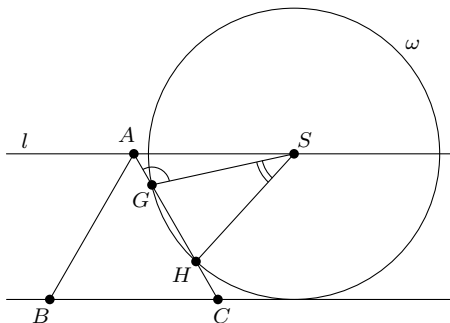
ŘEŠENÍ:

Pro libovolný bod $S \in l$ je poloměr odpovídající kružnice ω dán vzdáleností d přímek l a BC . Pro délku L kružnicového oblouku platí $L = \alpha \cdot r$, kde r je poloměr kružnice a α je příslušný středový úhel v radiánech ($\pi = 180^\circ$). Jelikož všechny kružnice ω mají stejný poloměr d , je maximalita délky oblouku ekvivalentní maximalitě příslušného středového úhlu. Rozlišíme dva případy. V obou můžeme vzhledem k symetrii BÚNO předpokládat, že body C a S leží ve stejné polorovině určené přímkou AB (bod S je „vpravo“ od A nebo přímo $S = A$).

(i) $|AS| \leq d$. V tomto případě protíná kružnice ω obě úsečky AB i AC , každou právě jednou. Označme jejich průsečíky s ω po řadě D, E ($E \neq A$). Přímka l svírá s polopřímkou AC i s polopřímkou opačnou k polopřímce AB úhel 60° , průsečík ω s touto opačnou polopřímkou označme F ($F \neq A$). Navíc tyto dvě polopřímky neleží na jedné přímce, tedy jsou osově souměrné podle l . Kružnice ω je taktéž osově souměrná podle l , proto jsou i odpovídající průsečíky E a F osově souměrné podle l , tedy přímka EF je kolmá na l i na BC . Z toho již snadno zjistíme, že $|\angle AFE| = 30^\circ$. Kratšímu oblouku DE odpovídá obvodový úhel 30° , čili příslušný středový úhel má velikost 60° .

(ii) $|AS| > d$. Kružnice ω tentokrát protíná pouze stranu AC (pokud ji neprotíná, zkoumaný oblouk neexistuje), a to ve dvou bodech (pokud se ω dotýká AC , oblouk má nulovou délku). Označme G průsečík bližší k A . Podívejme se na trojúhelník ASG . Jelikož $\angle GAS = 60^\circ$, platí $\angle CGS = \angle GAS + \angle ASG > \angle GAS = 60^\circ$. Trojúhelník GSH , kde H je druhý průsečík AC s ω , je zřejmě rovnoramenný, tedy $\angle GSH = 180^\circ - 2 \cdot \angle HGS < 60^\circ$.

Délka oblouku ležícího uvnitř trojúhelníku ABC je tedy maximální, právě když $|AS| \leq d$.

POZNÁMKY:

S nadsázkou lze říci, že co řešení, to unikát. Ke slovu se dostala kromě standardního úhlení sinová i kosinová věta, věta o úhlu tětív, shodná zobrazení, a co by to bylo za geometrii, kdyby ji alespoň někdo nevyřešil analyticky. Úloha se takříkajíc vzdala téměř jakémukoliv útoku. Pro fajnšmekry dodávám na rozmyšlenou – jak s řešením souvisí tzv. „antišvrk“¹. Většina řešitelů přešla část (ii) jen s konstatováním, že když se bod S vzdaluje od A , délka oblouku uvnitř ABC se zmenšuje, apod. Použitá tvrzení tohoto typu byla sice velmi intuitivní a snadno dokazatelná, takže jsem za pouhé jejich zmínění body nestrhával, ale přesto je vždy lepší je alespoň stručně dokázat. Řešitele, kteří se o to s úspěchem pokusili, jsem ocenil kladným imaginárním bodem. Někteří řešitelé mě potěšili velmi dobrou angličtinou (občas asi lepší, než je ta moje), ostatní bych chtěl povzbudit k dalšímu zdokonalování se v tomto jazyce, odborném i obecném, neboť o jeho uplatnění v obou oblastech nemůže být pochyb.

(David Hruška)

Problem 6.

(56; 46; 3,34; 4,0)

Find the largest possible number of rooks that can be placed on a $3n \times 3n$ chessboard so that each rook is attacked² by at most one other rook.

(Alča Skálová)

ŘEŠENÍ:

Ukážeme, že maximální počet věží, které lze rozmístit dle zadání, je $4n$.

Předně si všimněme, že v jednom řádku či sloupci mohou být nejvýše dvě věže. Jsou-li navíc v nějakém řádku, resp. sloupci šachovnice dvě věže, pak se ve sloupcích, resp. řádcích, kde tyto dvě věže stojí, již nemůže nacházet žádná další věž.

Pro spor předpokládejme, že se nám na šachovnici podařilo korektně rozmístit alespoň $4n + 1$ věží. Potom musí být v alespoň $n + 1$ řádcích dvě věže. Tyto dvojice věží vynucují existenci alespoň $2(n + 1)$ sloupců, ve kterých je pouze jedna věž. Ve zabývajících nejvýše $n - 2$ sloupcích

¹<http://iksko.org/files/sbornik1.pdf>

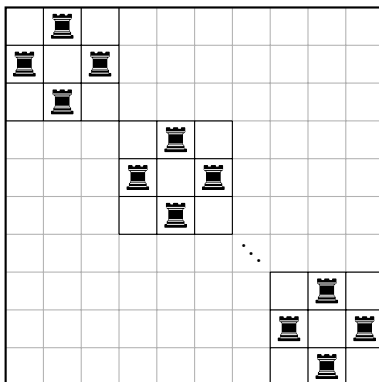
²A rook is attacked by another rook if they belong to the same row or column and there are no other rooks between them.

mohou být nejdříve dvě věže, tedy pokud spočítáme celkový počet věží na šachovnici přes sloupce, zjistíme, že věží je na šachovnici nejdříve

$$2(n + 1) + 2(n - 2) = 4n - 2 < 4n + 1,$$

což je hledaný spor.

Možnosti, jak na šachovnici $3n \times 3n$ správně rozmístit $4n$ věží, je mnoho – jeden možný způsob je celou šachovnici rozdělit na čtverce 3×3 , vzít ty na diagonále a do každého z nich umístit čtyři věže tak, aby se po dvou ohrožovaly („do kříže“). Situaci ilustruje obrázek:

POZNÁMKY:

Většina řešení nepostupovala jako výše uvedené, ale zakládala se na úvaze, že dvojice ohrožujících se věží „zabere“ dva řádky a jeden sloupec či naopak, tedy do šachovnice, která má dohromady $6n$ sloupců a řádků, můžeme takovýchto dvojic umístit nanejvýš $2n$. Pak je ovšem potřeba se ještě nějak vypořádat s případnými věžemi, které nejsou vůbec ohroženy, přičemž pouhé konstatování, že ty „nejsou tak výhodné“, nestačí – co kdyby byl maximální rozestavitelný počet věží lichý? Za tuto nedbalost jsem strhával bod. Mnoha řešitelům však úloha nečinila žádné obtíže a vysloužili si plný bodový zisk. *(Alexander „Olin“ Slávik)*

Problem 7.

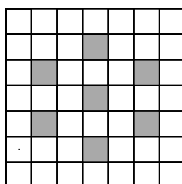
(53; 34; 3,09; 4,0)

An uncolored 7×7 chessboard is given. What is the smallest number of squares which can be colored black so that every 5-square (Greek) cross contains at least one black square?

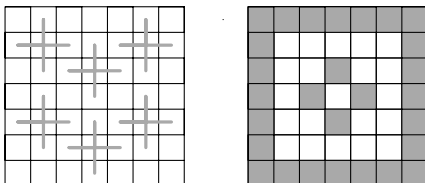
(Martin Töpfer)

ŘEŠENÍ:

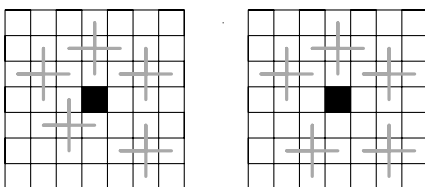
Vyhovující obarvení sedmi polí je znázorněno na následujícím obrázku.

Nyní pro spor předpokládejme, že stačí obarvit nejvýše šest polí. Když tabulku 7×7 pokryjeme šesti nepřekrývajícími se kříži (viz obrázek), bude muset být v každém kříži právě jedno obarvené políčko. To znamená, že políčka mimo tyto kříže nemohou být obarvená. To samé platí i v případě, že znázorněné pokrytí otočíme o 90° , tedy obarvené nemůže být žádné z šedých políček na obrázku vpravo. K tomu, aby středový kříž obsahoval obarvené políčko, musí být obarvené prostřední pole.

Stejný trik nyní zopakujeme. Protože je prostřední pole již obarvené, budeme pokrývat zbylá pole pěti nepřekrývajícími se kříži. Opět bude muset každý z nich obsahovat právě jedno obarvené pole, a tedy pole mimo kříže musí být neobarvená. Využijeme tato dvě pokrytí:

Když uvážíme všechna čtyři otočení pokrytí vlevo a u pokrytí vpravo uvážíme nejen jeho otočení, ale i otočení jeho symetrické varianty, vyloučíme tak obarvení všech políček kromě prostředního. To ale znamená, že vyhovující pokrytí má obarvené jediné políčko, což je zjevný spor.

POZNÁMKY:

Sedmá úloha s šachovnicí 7×7 a výsledkem 7 nalákala nezvykle mnoho řešitelů. Bohužel v mnohých řešeních úplně chyběl pokus o důkaz, že nestačí obarvit šest políček. Občas se vyskytlo i vágní přesvědčování, že jsme vybírali ta nejlepší možná políčka. Takový postup ale u podobných úloh téměř nikdy nevede ke kýženému výsledku a ani tato úloha nebyla výjimkou.

Často se v řešení objevovalo počítání, kolik křížů obarvením daného políčka „vyřešíme“. Tento postup většinou slavil úspěch, jen bylo potřeba pořádně rozebrat situace s kříži v rohu. Chtěl bych také vyzdvihnout naprosto originální řešení *Eduarda Batmendijsna*, který si tím vysloužil imaginární bod a můj věčný obdiv. (Martin Töpfer)

Problem 8.

(12; 2; 0,67; 0,0)

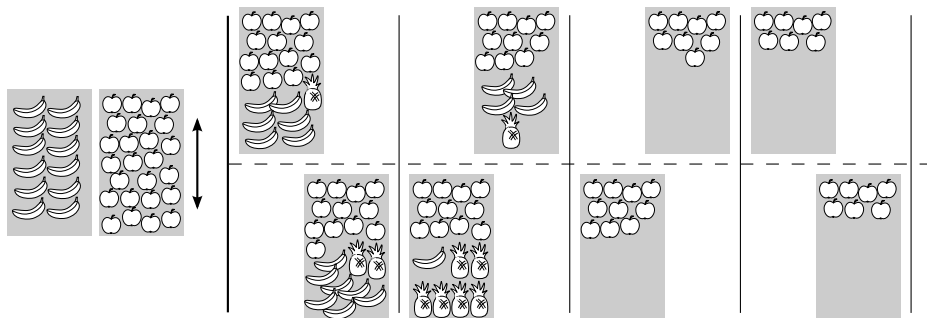
In a certain grocery store, Bartcha noticed 100 boxes full of fruits. Every box contained apples, bananas, and pineapples. Prove that Bartcha can buy 51 of these boxes so that she gets at least half of the apples, bananas and pineapples simultaneously. (Martina Vaváčková)

ŘEŠENÍ:

Z celkového počtu 100 přepravek odebereme tu s největším počtem jablek a ze zbylých 99 tu s největším počtem banánů – označme je postupně J a B . Zbývajících 98 přepravek seřadíme sestupně podle počtu jablek a rozdělíme je do dvojic (první s druhou, třetí se čtvrtou, až devadesátá sedmá s devadesátou osmou).

Nyní vytvoříme dvě skupiny po 49 přepravkách. Budeme postupně brát všechny dvojice a přepravku s větším počtem banánů vždy umístíme do skupiny, v níž je aktuálně banánů méně, druhou přepravku do druhé skupiny. Pokud je v obou přepravkách nebo v obou skupinách aktuálně stejný počet banánů, můžeme si vybrat, kterou přepravku dáme kam. Tímto postupem zajistíme, že v každém kroku se budou počty banánů v jednotlivých skupinách lišit nejvýše o počet banánů v B . Když tedy k libovolné ze skupin přidáme přepravky B a J , budeme mít zaručeno, že zde máme nadpoloviční většinu banánů.

Ukážeme, že totéž platí pro jablka. Označme počty jablek v přepravkách v první, resp. v druhé skupině sestupně a_1, a_2, \dots, a_{49} , resp. b_1, b_2, \dots, b_{49} . Označme počet jablek v J jako a_0 a přidejme tuto přepravku k první skupině. Pak platí $a_i \geq b_{i+1}$, $i = 0, \dots, 48$. Po sečtení všech nerovností dostaneme, že počet jablek v první skupině spolu s J je větší nebo roven počtu jablek v druhé skupině. Stejnou úvahu můžeme provést i naopak.

Stačí tedy vybrat skupinu s větším počtem ananasů a přidat k ní přepravky B a J . Takto Barča v každém případě získá 51 přepravek, v nichž bude dohromady alespoň polovina celkového počtu jablek, banánů i ananasů.

POZNÁMKY:

Sešla se spousta řešení, z nichž drtivá většina byla špatně. Obzvláště typické byly chybné předpoklady, které úlohu zjednodušily natolik, že se z ní stala očividná záležitost.

(Martina Vaváčková)

Průměry

1. JARNÍ SÉRIE

VZOROVÉ ŘEŠENÍ

Úloha 1.

(81; 78; 2,91; 3,0)

Může být průměr 2014 (ne nutně různých) přirozených čísel³ roven číslu 201,4?

(Pepa Tkadlec)

ŘEŠENÍ:

Uvažujme přirozená čísla a_1, \dots, a_{2014} , jejichž průměr je roven 201,4. Ze vzorce pro aritmetický průměr vyplývá, že $a_1 + \dots + a_{2014} = 2014 \cdot 201,4 = 405\,619,6$, což jistě není přirozené číslo. Ale součet přirozených čísel musí být opět číslo přirozené. Dostali jsme spor, tedy průměr 2014 přirozených čísel nemůže být roven 201,4.

POZNÁMKY:

Někteří řešitelé se vydali obtížnějšími cestami než vzorové řešení, naprostá většina se však dobrala kýženého cíle oceněného třemi body. Základem úspěchu bylo správně si přečíst zadání :-).

(Kristýna „Kikina“ Zemková)

Úloha 2.

(72; 59; 2,51; 3,0)

Děti ve 3. B mají průměrně 9,6 spolužaček. Kolik dětí chodí do 3. B? Nalezněte všechny možnosti.

(Pepa Tkadlec)

ŘEŠENÍ:

Označme c počet chlapců a d počet dívek. Každý chlapec bude mít d spolužaček a každá dívka $d - 1$ spolužaček. Pro průměrný počet spolužaček tedy platí

$$\frac{cd + d(d - 1)}{c + d} = 9,6.$$

Protože 9,6 je průměrem z čísel d a $d - 1$, musí být $d - 1 \leq 9,6 \leq d$, a tedy $d = 10$. Po dosazení za počet dívek dostáváme, že chlapců je 15 a žáků ve 3. B celkem 25.

POZNÁMKY:

Úloha byla relativně lehká a pro většinu nepředstavovala velký problém. Většina neúspěšných řešení ztroskotala na nějaké základní úvaze z teorie čísel, což mi vzhledem k letošnímu seriálu na toto téma přijde škoda. Určitě bych i začínajícím řešitelům doporučil, aby si přečetli alespoň začátek seriálu.

(Martin Töpfer)

³Nulu za přirozené číslo nepovažujeme.

Úloha 3.

(63; 52; 2,44; 3,0)

PraSátko si hraje se svými přáteli plejtvákovci šedými. Kytovci do písku vyryjí čísla $1, 2, \dots, n$. PraSátko si v každém tahu vybere dvě čísla, jejichž průměr je celočíselný, smaže je a připiše do písku onen průměr. Dokažte, že pro každé $n \geq 3$ umí PraSátko postupovat tak, že na konci zbyde v písku jediné číslo. (Martin „E.T.“ Sýkora)

ŘEŠENÍ:

Nejprve PraSátko smaže čísla 1 a 3 a připiše jejich průměr $\frac{1+3}{2} = 2$. V druhém kroku zprůměruje dvě dvojky, čímž má pro $n = 3$ hotovo. Je-li $n > 3$, v písku jsou po druhém kroku čísla $2, 4, 5, \dots, n$. PraSátko dále v k -tém kroku smaže dvě nejmenší čísla v písku, což jsou $k - 1$ a $k + 1$, a připiše jejich průměr $\frac{k-1+k+1}{2} = k$. Tedy po k -tém kroku v písku zůstávají čísla $k, k + 2, k + 3, \dots, n$. Nakonec po $n - 1$ krocích zbyde PraSátku jediné číslo, kterým je $n - 1$.

POZNÁMKY:

Mnoho řešitelů rozebíralo úlohu na několik případů a navrhovalo PraSátku různé postupy – podle parity n či dokonce podle zbytku, jaký dává n po dělení čtyřmi. To bylo pracné a zdlouhavé. Proto jsem udělila +i všem řešitelům, kteří našli elegantní, univerzální postup, který funguje pro jakékoli $n \geq 3$. (Michaela „Miša“ Hubatová)

Úloha 4.

(55; 52; 4,20; 5,0)

Na tabuli jsou dvě čísla: 2014 a nějaké menší přirozené číslo n . Pokud je průměr čísel na tabuli celočíselný, Alča ho na tabuli připiše a jedno z původních dvou čísel smaže. Dokažte, že Alča může tuto operaci provést nejvýše desetkrát po sobě, a najděte n , pro nějž ji tolikrát skutečně může provést. (Alča Skálová)

ŘEŠENÍ:

Využijeme následující pozorování:

Tvrzení. *Po provedení operace bude rozdíl čísel napsaných na tabuli vždy poloviční oproti rozdílů čísel před provedením operace.*

Důkaz. Nechť $a \geq b$ jsou dvě čísla napsaná na tabuli. Při provádění operace Alča na tabuli připiše číslo $\frac{a+b}{2}$ a jedno z původních čísel smaže.

$$(1) \text{ Smaže-li Alča číslo } a, \text{ tak rozdíl zbylých čísel bude roven } \frac{a+b}{2} - b = \frac{a-b}{2}.$$

$$(2) \text{ Smaže-li Alča číslo } b, \text{ tak rozdíl zbylých čísel bude roven } a - \frac{a+b}{2} = \frac{a-b}{2}.$$

Neformálně se dá tvrzení také nahlédnout tak, že Alča vždy připiše číslo „uprostřed“ a jedno z krajních čísel smaže.

Dále pro spor předpokládejme, že existuje přirozené číslo $n < 2014$ takové, že Alča může provést operaci více než desetkrát. Pro počáteční rozdíl $d = 2014 - n$ čísel na tabuli platí $0 < d < 2014$. Po provedení jedenácti operací tak bude rozdíl čísel na tabuli roven $d/2^{11}$, ovšem protože $0 < d/2^{11} < 2014/2048 < 1$, výsledný rozdíl nemůže být celé číslo, což je spor s tím, že na tabuli zbudou dvě celá čísla.

Začne-li Alča s číslem $n = 2014 - 2^{10} = 990$, potom ať bude provádět operace naprosto libovolně, budou díky dokázanému tvrzení na tabuli po každém provedení operace dvě celá čísla – jedno číslo je vždy celé, protože zůstalo na tabuli z minula, a druhé, protože rozdíl je celý (postupně se snižující mocnina dvojky). Po provedení poslední operace zbudou na tabuli dvě čísla s rozdílem jedna.

POZNÁMKY:

Myšlenka s „půlením vzdáleností“ mezi dvěma čísly na tabuli se ukázala být poměrně jednoduchá, ale občas byl pro někoho trochu problém ji pořádně formulovat a korektně zapsat. Body jsem strhával, pokud někdo uvažoval pouze mazání menšího čísla a nikdy tak nesmazal číslo

2014, čímž si úlohu neúměrně zjednodušil (sice se ukáže, že je vlastně jedno, které číslo škrtneme, ale je potřeba to nejprve ospravedlnit). Nemálo řešitelů ukazovalo postup, jakým bude Alča provádět operace, pokud začne s číslem 990, ale stačí v podstatě říci, že se to nikdy nemůže pokazit. Můžete si také povšimnout, že se jedná o *jediné* číslo, které vyhovuje podmínkám úlohy. (Filip Hlásek)

Úloha 5.

(44; 31; 3,45; 5,0)

E.T. k narozeninám dostal krásný kruhový dort a hned se rozhodl půlkruhovou část z něj věnovat nejlepšímu řešiteli PraSátka. Než ji ale stihl odkrojit, Pepa už dort nakrájel tradičním způsobem na právě $4k$ dílků tak, že $2k$ z nich bylo větších (navzájem stejných) a $2k$ menších (též navzájem stejných). Dokažte, že E.T. i tak našel několik sousedních dílků, které tvořily půlkruh. (Podařilo se mu tedy oddělit půlkruhovou část, aniž by musel nakrájené kousky přeuspořádat.)

(Martin „E.T.“ Sýkora)

ŘEŠENÍ:

E.T. dort rozdělil na dvě souvislé části sestávající se z $2k$ dílků. Buď byly stejně velké a měl vyhráno, nebo byla jedna menší. A právě menší část, ve které bylo větších dílků méně než k , si E.T. vybral. Ve zbylé části dortu pak bylo větších dílků více než k .

Nyní si uvědomme, co by se stalo, pokud by E.T. posunul svůj výběr $2k$ dílků o jeden kousek proti směru hodinových ručiček. Původní a posunutá část dortu by měly všechny dílky, až na dva krajní, společné, a proto by se počet větších dílků v daných částech rovnal nebo lišil o jedna. E.T. postupně posouval svůj výběr $2k$ dílků proti směru hodinových ručiček a sledoval, kolik větších dílků bylo v jeho výběru. Začínal s číslem menším než k , po $2k$ krocích skončil s číslem větším než k , přičemž v každém kroku daný počet zůstal beze změny nebo se změnil o jedna. Proto zřejmě v nějakém kroku musel být k .

V některém úseku o $2k$ dílcích bylo k větších, a proto i k menších dílků. Od obou typů dílků v něm tak byla obsažena polovina a E.T. tedy mohl oddělit půlkruhovou část dortu.

POZNÁMKY:

Většina došlých řešení byla správná a kopírovala vzorové řešení. Všichni se tak dopustili drobné nekorektnosti, když prohlašovali za zřejmé, že při nějakém „otočení“ bude počet vybraných větších dílků k (viz poslední věta druhého odstavce vzorového řešení). Ve skutečně podrobném řešení by se mělo dané tvrzení dokázat (což si můžete zkusit jako cvičení), ale nám úplně stačí považovat jej za zřejmé. (Martin „E.T.“ Sýkora)

Úloha 6.

(22; 17; 3,82; 5,0)

Podmnožinu množiny $M = \{1, 2, \dots, n\}$ nazveme průměrnou, pokud je neprázdná a průměr jejích prvků je celočíslný. Dokažte, že počet průměrných podmnožin množiny M má stejnou paritu⁴ jako n . (Tomáš „Šavlík“ Pavlík)

ŘEŠENÍ:

Všechny průměrné množiny rozdělíme na tři skupiny: A , B a C . Ve skupině A budou jednoprvkové množiny. Ve skupině B budou víceprvkové množiny obsahující svůj průměr. Ve skupině C budou zbylé průměrné množiny, tedy víceprvkové takové, které neobsahují svůj průměr. Každá jednoprvková množina je průměrná, tedy $|A| = n$. Teď už stačí dokázat, že $|B| = |C|$. Všechny množiny z B spárujeme s množinami z C tak, že množině přidáme, respektive odebereme její průměr. Už zbývá jen ověřit, že žádná množina nebude spárována s jednoprvkovou množinou. To by se mohlo stát, pouze pokud by dvouprvková množina obsahovala svůj průměr, což není možné.

⁴Dvě čísla mají stejnou paritu, pokud jsou obě sudá nebo obě lichá.

POZNÁMKY:

Mnoho správných řešení k důkazu přistupovalo trochu jinak. Řešitelé párování vytvářeli v symetrii s průměrem samotné množiny M , což nebylo tak elegantní. Museli totiž ošetřit takto symetrické množiny, a to vedlo na rozebrání dvou možností podle parity n . Ti, kteří přišli na autorské řešení, si vysloužili imaginární bod.

(Tomáš „Šavlík“ Pavlík)

Úloha 7.

(28; 15; 2,82; 3,5)

Aritmetickým poloměrem dvou čísel a, b rozumíme číslo $\frac{a+b}{4}$. Po poli skáče n jedniček. Když se dvě čísla potkají, zmizí a místo nich se na poli objeví jejich aritmetický poloměr. Takto čísla na poli postupně ubývají, až zbyde jen jedno. Dokažte, že toto číslo nebude menší než $\frac{1}{n}$.

(Tomáš „Šavlík“ Pavlík)

ŘEŠENÍ:

Tvrzení dokážeme indukcí. Pro $n = 1$ je splněno triviálně. Předpokládejme tedy, že podmínka ze zadání je splněna pro každý počet jedniček rovný $k < n$, a dokažme tvrzení pro n jedniček. Čísla na poli se potkávají až do té doby, než tam zbudou poslední dvě. Jedno přitom vzniklo z k jedniček a druhé z $n - k$ jedniček, kde $1 \leq k < n$. Podle indukčního předpokladu jsou tato čísla alespoň $\frac{1}{k}$, resp. $\frac{1}{n-k}$. Jejich aritmetický poloměr si označme d . Poté platí:

$$d \geq \frac{\frac{1}{k} + \frac{1}{n-k}}{4} = \frac{n}{4k(n-k)} \geq \frac{n}{n^2} = \frac{1}{n},$$

neboť $(n - 2k)^2 \geq 0$ a roznásobením dostaneme $n^2 \geq 4k(n - k)$. Pro n jedniček nám tedy na konci zbude číslo, které je alespoň $\frac{1}{n}$, což jsme měli dokázat.

POZNÁMKY:

Kromě několika řešení na pár řádků se objevila spousta obchodníků, kteří provolávali mocná slova, že pokud se budou celou dobu budou potkávat dvě stejná čísla, bude výsledek vždy nejmenší, a proto je pro nás nejuvhodnější, když tak budeme činit, ale na konci nám vyjde číslo větší než $\frac{1}{n}$, a proto je úloha dokázána. Nemusím dodávat, že tato slova, která jsou většinou pravdivá, je nutno podepřít argumenty, a to zde nemohlo být nic jiného než nerovnosti. Proto tito obchodníci svou úlohu neprodali za více než jeden štedrý bod.

(Lukáš Zavřel)

Úloha 8.

(12; 7; 2,92; 5,0)

Bud' ABC ostroúhlý trojúhelník se středem kružnice opsané O . Přímký AO, BO, CO protnou kružnice opsané trojúhelníkům OBC, OCA, OAB postupně v bodech D, E, F různých od O . Dokažte, že

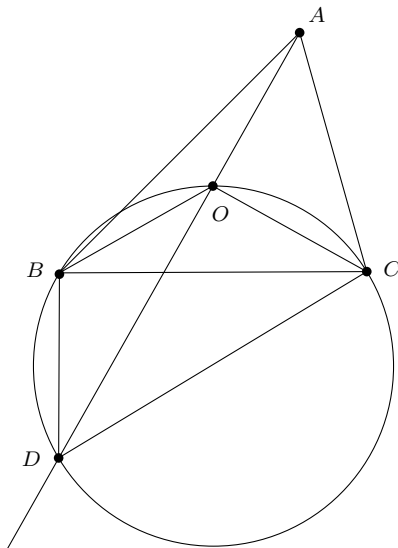
$$|OD| \cdot |OE| \cdot |OF| \geq d^3,$$

kde d značí průměr kružnice opsané trojúhelníku ABC .

(Filip Hlášek)

ŘEŠENÍ (PODLE ANH DUNG „TONDY“ LE):

Jelikož je ABC ostroúhlý, leží bod O v něm. Při standardním značení úhlů plyne z věty o obvodovém a středovém úhlu $|\sphericalangle BOC| = 2\alpha$, $|\sphericalangle AOC| = 2\beta$ a $|\sphericalangle AOB| = 2\gamma$. V tětivovém čtyřúhelníku $BOCD$ platí $|\sphericalangle DCB| = |\sphericalangle DOB| = 180^\circ - 2\gamma$. Analogicky $|\sphericalangle CBD| = |\sphericalangle COD| = 180^\circ - 2\beta$. Dále z tětivovosti plyne $|\sphericalangle BDC| = 180^\circ - 2\alpha$.

Vyjádříme nyní délky úseček vystupujících v zadání. Z Ptolemaiovy věty pro tětíkový čtyřúhelník $BOCD$ plyne

$$|BC| \cdot |OD| = |BO| \cdot |CD| + |CO| \cdot |BD|, \quad \text{tedy} \quad |OD| = \frac{d(|BD| + |CD|)}{2|BC|}.$$

Použitím sinové věty v trojúhelníku BCD dostáváme

$$\frac{|BD|}{\sin(180^\circ - 2\gamma)} = \frac{|CD|}{\sin(180^\circ - 2\beta)} = \frac{|BC|}{\sin(180^\circ - 2\alpha)}.$$

Pomocí těchto vztahů a identity $\sin(180^\circ - \varphi) = \sin \varphi$ dostáváme

$$|OD| = \frac{d}{2} \cdot \frac{\sin(2\gamma) + \sin(2\beta)}{\sin(2\alpha)}$$

a analogicky pro zbylé dvě délky platí:

$$|OE| = \frac{d}{2} \cdot \frac{\sin(2\gamma) + \sin(2\alpha)}{\sin(2\beta)}$$

a

$$|OF| = \frac{d}{2} \cdot \frac{\sin(2\beta) + \sin(2\alpha)}{\sin(2\gamma)}.$$

Dosazením odvozených vztahů do zadání dostáváme ekvivalentní nerovnost

$$(\sin(2\alpha) + \sin(2\beta))(\sin(2\alpha) + \sin(2\gamma))(\sin(2\gamma) + \sin(2\beta)) \geq 8 \sin(2\alpha) \sin(2\beta) \sin(2\gamma).$$

Tato nerovnost je však jen cyklickým součinem tří AG nerovností tvaru

$$\sin(2\alpha) + \sin(2\beta) \geq 2\sqrt{\sin(2\alpha)\sin(2\beta)},$$

přičemž nezápornost členů plyne z ostroúhlosti trojúhelníka.

POZNÁMKY:

Došlá řešení se dala rozdělit na dvě podobně velké skupiny – na zcela správná a zcela špatná. K mojí radosti bylo ale přece jenom těch správných více. Jediným častým nedostatkem těch správných bylo opomenutí zdůraznění toho, že některé použité úvahy fungují jen pro ostroúhlý trojúhelník. Body jsem za to nakonec nestrhával. Téměř všichni úspěšní řešitelé této úlohy použili stejně jako vzorové řešení AG nerovnost, což je nerovnost mezi aritmetickým a geometrickým *průměrem*, takže úloha byla skutečně zařazena do správné série :-). (David Hruška)

Teorie čísel

2. SERIÁLOVÁ SÉRIE

VZOROVÉ ŘEŠENÍ

Úloha 1.

(46; 41; 3,89; 4,5)

Najděte všechny dvojice (m, n) přirozených čísel, které splňují rovnosti

$$\begin{aligned}m^{m+n} &= n^{12}, \\n^{m+n} &= m^3.\end{aligned}$$

(Štěpán Šimsa)

ŘEŠENÍ:

První rovnici umocníme na $(m+n)$, druhou na dvanáctou. Dostaneme

$$m^{(m+n)^2} = n^{12(m+n)} = m^{36}.$$

Abyste platila tato rovnost, musí nastat jedna ze dvou možností:

- (i) Platí $m = 1$, pak z první rovnice ze zadání okamžitě plyne i $n = 1$, což je řešením soustavy.
- (ii) Platí $(m+n)^2 = 36$. Tedy

$$|m+n| = m+n = 6. \quad (\clubsuit)$$

Dosazením do první rovnice ze zadání dostaneme $m^6 = n^{12}$ neboli $m = n^2$. Tento vztah dosadíme do (\clubsuit) . Kvadratická rovnice $n^2 + n = 6$ má kořeny $n = -3$ a $n = 2$, přitom první nevyhovuje, protože po n požadujeme, aby bylo přirozené. Dopočteme $m = 2^2 = 4$, což je opět řešením soustavy.

Zadání vyhovují dvojice $(1, 1)$ a $(4, 2)$.

POZNÁMKY:

Úloha byla jednoduchá a vzdala se takřka jakémukoli pokusu o vyřešení. Původně byla myšlena jako úloha na p -valuaci a z toho, že valná část řešitelů p -valuaci skutečně použila, usuzuji alespoň tu pozitivní informaci, že se do seriálu díváte. Po provedení p -valuace se rovnice totiž zjednoduší na

$$(m+n) \cdot v_p(m) = 12 \cdot v_p(n), \quad (m+n) \cdot v_p(n) = 3 \cdot v_p(m).$$

Manipulace s takovými rovnicemi je pak analogická postupu ve vzorovém řešení, ale pro řešitele patrně o něco přehlednější. Jiní řešitelé soustavu zlogaritovali, čímž dostali stejnou soustavu jako v případě p -valuací, jenom místo symbolu v_p psali \log . A jako třetí možnost se taky dalo usoudit, že čísla m, n nejsou příliš velká (případ $m+n \geq 12$ vede ke sporu), čímž zbývá už jen konečné množství možností, které se více či méně inteligentně prozkoušejí. (Mirek Olšák)

Úloha 2.

(22; 20; 3,41; 4,0)

Čísla $a, b, c, d \in \{1, 2, \dots, 40\}$ splňují kongruenci

$$41a - 40 \cdot 6^a + 41b - 40 \cdot 6^b \equiv 41c - 40 \cdot 6^c + 41d - 40 \cdot 6^d \pmod{1640}.$$

Dokažte, že čísla a, b se v nějakém pořadí rovnají číslům c, d .

(Štěpán Šimsa)

ŘEŠENÍ:

Díky tomu, že $1640 = 40 \cdot 41$ a $(40, 41) = 1$, je kongruence ze zadání splněna právě tehdy, je-li splněna tatáž kongruence modulo 40 a 41. Jejich úpravou („výškrtnutím“ členů dělitelných modulem) dostáváme následující dvě kongruence:

$$\begin{aligned} a + b &\equiv c + d \pmod{40}, & (\heartsuit) \\ 6^a + 6^b &\equiv 6^c + 6^d \pmod{41}. & (\spadesuit) \end{aligned}$$

Všimněme si, že dvě čísla $x, y \in \{1, 2, \dots, 40\}$ se rovnají právě tehdy, když $x \equiv y \pmod{40}$; to je dále ekvivalentní s kongruencí $6^x \equiv 6^y \pmod{41}$, je-li 6 primitivní prvek modulo 41 (je totiž $\varphi(41) = 40$), což budeme dále předpokládat. Chceme-li tedy ukázat, že $a \in \{c, d\}$, stačí nám ukázat, že $(6^a - 6^c)(6^a - 6^d) \equiv 0 \pmod{41}$ – zde využíváme, že 41 je prvočíslo. Upravujeme:

$$(6^a - 6^c)(6^a - 6^d) \equiv 6^{2a} - 6^a(6^c + 6^d) + 6^{c+d} \equiv 6^{2a} - 6^a(6^a + 6^b) + 6^{a+b} \equiv 0 \pmod{41},$$

kde jsme v druhém kroku využili (\heartsuit) i (\spadesuit) . Vidíme tedy, že a se rovná jednomu z čísel c, d ; dosazením do (\heartsuit) pak dostáváme, že b se rovná druhému z těchto dvou čísel.

Zbývá ukázat, že 6 je skutečně primitivní prvek modulo 41, neboli že jeho řád (označme ho r) je roven 40. Určitě platí $r \mid 40$, stačí tedy vyloučit případy $r \mid 20$ a $r \mid 8$ (každý vlastní dělitel 40 je už dělitelem jednoho z těchto dvou čísel). Platí

$$6^4 = 36^2 \equiv (-5)^2 = 25 \pmod{41},$$

odkud dále máme

$$\begin{aligned} 6^8 &\equiv 25^2 \equiv (-16)^2 = 256 \equiv 10, \\ 6^{20} &\equiv (-16)^5 \equiv 10^2 \cdot (-16) \equiv -18 \cdot 16 \equiv -1 \pmod{41}. \end{aligned}$$

Řád 6 je tedy vskutku 40, což jsme potřebovali.

POZNÁMKY:

Téměř všichni řešitelé odhalili výhodnou úpravu na dvě kongruence, která úlohu značně zpřehlednila. Zhruba polovina se pak pomocí více či méně efektivních úprav dopočetla ke kýženému výsledku. Za nezduvodnění konstatování, že 6 je primitivní prvek modulo 41, jsem se nakonec rozhodl body nestrhávat, jelikož mi to přišlo jako čistě manuální a nepříliš náročný výpočet (i bez použití výše uvedeného „triku“). Kladný imaginární bod získal *František Couf*, který v úloze vyzpozoroval Viětovy vztahy a vyhnul se tak jakýmkoliv úpravám.

(Alexander „Olin“ Slávik)

Úloha 3.

(24; 22; 4,46; 5,0)

Dá se ukázat, že číslo $p = 2^{127} - 1$ je prvočíslo.⁵ S využitím tohoto faktu dokažte, že 2014 je kvadratický zbytek modulo p .
(Štěpán Šimsa)

ŘEŠENÍ:

Využijeme vlastností Legendreových symbolů a kvadratické reciprocity. Naším cílem je dokázat

$$\left(\frac{2014}{2^{127} - 1} \right) = 1.$$

Díky multiplikativitě máme

$$\left(\frac{2014}{p} \right) = \left(\frac{2 \cdot 19 \cdot 53}{p} \right) = \left(\frac{2}{p} \right) \left(\frac{19}{p} \right) \left(\frac{53}{p} \right).$$

Platí $\frac{p^2-1}{8} = 2^{251} - 2^{125}$, což je sudé, takže s využitím dodatku ke kvadratické reciprocity dostáváme

$$\left(\frac{2}{p} \right) = (-1)^{\frac{p^2-1}{8}} = 1.$$

Jelikož p je tvaru $4k+3$, 19 je tvaru $4k+3$ a 53 je tvaru $4k+1$, tak podle věty o kvadratické reciprocity

$$\left(\frac{19}{p} \right) = - \left(\frac{p}{19} \right) \quad \text{a} \quad \left(\frac{53}{p} \right) = \left(\frac{p}{53} \right).$$

Podle MFV platí $2^{18} \equiv 1 \pmod{19}$, takže $2^{127} - 1 \equiv (2^{18})^7 \cdot 2 - 1 \equiv 1 \pmod{19}$. Odtud plyne

$$\left(\frac{p}{19} \right) = \left(\frac{1}{19} \right) = 1,$$

protože 1 je vždy kvadratický zbytek (speciálně modulo 19).

Opět podle MFV $2^{52} \equiv 1 \pmod{53}$. Takže $2^{127} - 1 \equiv 2^{23} \cdot (2^{52})^2 - 1 \equiv 2^{23} - 1 \pmod{53}$. Nyní stačí nějak postupně zjistit tuto hodnotu:

$$\begin{aligned} 2^{23} &\equiv \frac{1}{2} \cdot 2^{24} \equiv \frac{1}{2} (2^8)^3 \equiv \frac{1}{2} \cdot 256^3 \equiv \frac{1}{2} (-9)^3 \equiv \frac{1}{2} \cdot 81 \cdot (-9) \equiv \frac{1}{2} \cdot 28 \cdot (-9) \equiv \\ &\equiv 14 \cdot (-9) \equiv -126 \equiv 33 \pmod{53}. \end{aligned}$$

Proto

$$\left(\frac{p}{53} \right) = \left(\frac{32}{53} \right) = \left(\frac{2}{53} \right)^5 = (-1)^{5 \cdot \frac{52 \cdot 54}{8}} = (-1)^{5 \cdot 13 \cdot 27} = -1.$$

Zbývá již jen dát vše dohromady a dostáváme, co jsme chtěli:

$$\left(\frac{2014}{p} \right) = \left(\frac{2}{p} \right) \left(\frac{19}{p} \right) \left(\frac{53}{p} \right) = 1 \cdot (-1) \cdot \left(\frac{p}{19} \right) \cdot \left(\frac{p}{53} \right) = (-1) \cdot 1 \cdot (-1) = 1.$$

POZNÁMKY:

Nejdůležitějším krokem bylo uvědomit si, že se dá vhodně využít reciprocity. Potom už jen stačilo využívat vlastností, které se objevily v seriálu. Někteří bez zdůvodnění uvedli, že $2^{127} - 1$ dává zbytek 1 modulo 19, resp. 32 modulo 53. To se neobešlo bez ztráty bodu. Jini sice výraz značně zjednodušili (například pomocí MFV na $2^{23} - 1$), ale stejně se neobešli bez složitých výpočtů. Přitom nějakým částečným modulením se dá práce výrazně ulehčit. (Ne nutně tak, jak je to ve vzoráku – pomohlo by například i $(2^6)^3 \cdot 2^5$ nebo alespoň $(2^{11} \pmod{53}) \cdot (2^{12} \pmod{53})$.)

(Štěpán Šimsa)

⁵Milou zajímavostí je, že nejen $2^{127} - 1$ je Mersennovo prvočíslo, ale dokonce $127 = 2^7 - 1$ je také Mersennovo prvočíslo.

Seriál – Teorie čísel III

A je tu třetí, závěrečný, opět o něco kratší díl seriálu! K jeho přečtení nebudeš příliš potřebovat látku předchozích dílů, spíš bude nutné nebát se a pořádně se zamýšlet. Odměnou Ti bude kus krásné matematiky, který sice tolik nevyužiješ v olympiádě, ale pro který stojí za to žít.

Na co se tedy můžeš těšit? Nejprve se naučíš zkrotit hrůzostrašně vyhlížející sumy. Poté se seznámíš s všelijakými aritmetickými funkcemi, naučíš se je chytře násobit a vše využiješ k jednoduchým a extrémně elegantním důkazům překvapivých identit.

Práce se sumami

V tomto díle budeme často používat složitější úpravy výrazů se sumami. Jedná se sice o techničtější část matematiky, ale zjistíš, že se v ní ukrývají i pěkné triky. Práci se sumami navíc mnohokrát zúročíš i v dalších oborech. Nejprve si zopakujeme sumární zápis a poté si ukážeme základní úpravy, které nám později ulehčí život.

Symbol \sum značí součet několika členů, a to v různých kontextech, jak se nejlépe ukáže na příkladech. Mějme nějakou funkci f .

- (i) Definujeme $\sum_{k=1}^n f(k) = f(1) + f(2) + \dots + f(n)$. Suma tedy vyjadřuje následující: Nejprve za k dosadíme 1, potom 2, 3, ... a nakonec n . Všechny tyto členy sečteme. Například

$$\sum_{k=1}^n 1 = n, \quad \sum_{m=2}^4 (m^2 + 1) = 32 = 1 + \sum_{n=0}^4 2^n.$$

- (ii) Výraz $\sum_{d|n} f(d)$ vyjadřuje součet $f(d)$ přes všechny kladné dělitele d čísla n . Tedy

$$\sum_{d|18} d^2 - 1 = (1^2 - 1) + (2^2 - 1) + (3^2 - 1) + (6^2 - 1) + (9^2 - 1) + (18^2 - 1).$$

- (iii) Obecně $\sum_{i \in I} f(i)$ znamená součet přes všechny prvky množiny I . Třeba

$$\sum_{i \in \{1, 3, -6, 8\}} f(i) = f(1) + f(3) + f(-6) + f(8).$$

- (iv) Také se nám může stát, že potřebujeme počítat přes dvě proměnné. Například

$$\begin{aligned} \sum_{2 \leq a, b \leq 3} f(a) \cdot f(b) &= f(2)^2 + f(2)f(3) + f(3)f(2) + f(3)^2, \\ \sum_{\substack{2 \leq i \leq 4 \\ d|i}} \frac{f(i)}{f(d)} &= \frac{f(2)}{f(1)} + \frac{f(2)}{f(2)} + \frac{f(3)}{f(1)} + \frac{f(3)}{f(3)} + \frac{f(4)}{f(1)} + \frac{f(4)}{f(2)} + \frac{f(4)}{f(4)}. \end{aligned}$$

Proměnnou k (resp. d, m, n, i, a, b), přes kterou jsme v sumě sčítali, nazýváme index a automaticky ji považujeme za celé číslo. Ukažme ještě jeden konkrétní příklad s vnořenými sumami:

$$\sum_{d|4} \sum_{a=1}^d 2a = (2) + (2 + 4) + (2 + 4 + 6 + 8) = 28.$$

Vytknutí čísla před sumu

První často používanou úpravou je vytknutí čísla před sumu. Když máme uvnitř sumy součin a jeden z činitelů je nezávislý na sčítacím indexu, můžeme tento činitel vytknout před sumu. Jedná se o běžné vytknutí, jak ho známe, jen u sum může působit nezvykle. Například

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n n \cdot (n + i - 1) &= n \cdot n + n \cdot (n + 1) + \cdots + n \cdot (2n - 1) \\ &= n \cdot (n + (n + 1) + \cdots + (2n - 1)) \\ &= n \cdot \sum_{i=1}^n (n + i - 1). \end{aligned}$$

Prohazování sum

Často se nám stane, že máme dvě sumy vedle sebe. Pak je můžeme prohodit. Například

$$\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m f(i) \cdot g(j) = \sum_{j=1}^m \sum_{i=1}^n f(i) \cdot g(j).$$

Uvědomme si, že se opravdu nic nezměnilo. Když si totiž představíme čísla $f(i) \cdot g(j)$ v tabulce s m řádky a n sloupci, tak levá strana vyjadřuje, že jsme udělali součty v každém ze sloupců a výsledky jsme pak sečetli. Naproti tomu na pravé straně jsme sečetli součty řádků. Zřejmě jsme tedy dostali v obou případech stejné číslo – součet všech čísel v tabulce. Na ten se taky můžeme dívat jako na sumu

$$\sum_{\substack{1 \leq i \leq n \\ 1 \leq j \leq m}} f(i) \cdot g(j).$$

Prohazování sum se dá vhodně kombinovat s vytýkáním:

$$\sum_{i=1}^n \left(f(i) \sum_{j=1}^m g(j) \right) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m f(i) \cdot g(j) = \sum_{j=1}^m \sum_{i=1}^n f(i) \cdot g(j) = \sum_{j=1}^m \left(g(j) \sum_{i=1}^n f(i) \right).$$

To se může hodit například, pokud neumíme vyjádřit součet $\sum_{i=1}^m g(i)$, ale součet $\sum_{i=1}^n f(i)$ ano. První, resp. poslední výraz v předchozí rovnosti se dá taky upravit dalším vytknutím na součin dvou sum, tedy na

$$\left(\sum_{i=1}^n f(i) \right) \cdot \left(\sum_{j=1}^m g(j) \right).$$

Prohození sum je ještě o trochu komplikovanější, když prvky, přes které sčítáme ve vnitřní sumě, jsou závislé na indexu vnější sumy. Například $\sum_{d|n} \sum_{e|d} f(e)$. Chtěli bychom na první místo dostat sumu přes e . K tomu si stačí uvědomit, že e je dělitel čísla n . Tedy vnější suma

bude $\sum_{e|n}$. A jaké nyní klást podmínky na d ? Musí platit, že d je násobek e a přitom $d \mid n$. Vnitřní suma proto bude $\sum_{\substack{d=e \cdot x \\ d|n}}$. Výraz tak upravíme do podoby

$$\sum_{d|n} \sum_{e|d} f(e) = \sum_{e|n} \sum_{\substack{d=e \cdot x \\ d|n}} f(e) = \sum_{e|n} \left(f(e) \sum_{\substack{d=e \cdot x \\ d|n}} 1 \right).$$

Rozmysli si, že jsme opravdu žádný člen nevypustili a žádný nezapočetali vícekrát.

Cvičení. Opravdu si to rozmysli.

Nyní uvidíme, proč se prohození sum vyplatilo. Vnitřní sumu totiž umíme dál pěkně upravit. Sčítáme několikrát jedničku, stačí jen zjistit kolikrát. Jinak řečeno, vnitřní suma se rovná počtu takových čísel d , že $d = ex$ a zároveň $d \mid n$. Tedy $ex \mid n$, a jelikož $e \mid n$, tak $x \mid \frac{n}{e}$. Počet vyhovujících čísel d je proto stejný jako počet x takových, že $x \mid \frac{n}{e}$. Odpovědí je tedy počet dělitelů čísla $\frac{n}{e}$. Pokud označíme $\tau(n)$ počet dělitelů čísla n , tak jsme původní výraz upravili na

$$\sum_{d|n} \sum_{e|d} f(e) = \sum_{e|n} f(e) \cdot \tau\left(\frac{n}{e}\right). \quad (\heartsuit)$$

Aritmetické funkce

V této kapitole se dostáváme k hlavnímu programu našeho seriálu – aritmetickým funkcím. Budeme je zkoumat, sčítat, násobit (a možná jinak, než bys čekal(a)), a díky tomu si odvodíme mnoho zajímavých výsledků teorie čísel. Co to tedy je?

Definice. *Aritmetická funkce* je funkce z přirozených čísel do reálných čísel.⁶

Příkladem aritmetických funkcí jsou funkce $f(n) = n^3$, $f(n) = \log(n)$ nebo Eulerova funkce $\varphi(n)$.

Zajímavé aritmetické funkce dostaneme, když vezmeme všelijaké vlastnosti čísla n týkající se dělitelnosti.

Definice. Aritmetickou funkcí $\tau(n)$ myslíme počet všech kladných dělitelů čísla n .⁷ Součet všech kladných dělitelů čísla n označujeme jako $\sigma(n)$.

S těmito aritmetickými funkcemi jsme se vlastně již setkali – zmiňovali jsme totiž dokonalá čísla, což jsou přesně ta čísla n , pro která platí $\sigma(n) = 2n$.

Počet dělitelů $\tau(n)$ můžeme snadno vyjádřit, pokud známe rozklad čísla n na prvočísla.

Tvrzení. *Necht' $n = p_1^{\alpha_1} \cdots p_r^{\alpha_r}$ je rozklad čísla n na prvočísla. Pak platí*

$$\tau(n) = (\alpha_1 + 1) \cdots (\alpha_r + 1).$$

Důkaz. Stačí si uvědomit, že každý dělitel obsahuje ve svém rozkladu pouze prvočísla p_1, \dots, p_r , přičemž prvočíslo p_i v mocnině 0 až α_i . To je tedy $(\alpha_i + 1)$ možností pro prvočíslo p_i . Jelikož můžeme exponenty u různých prvočísel volit nezávisle na sobě, zjistíme počet všech dělitelů jako součin těchto výrazů.

⁶Nebo dokonce komplexních. Aritmetické funkce jsou vlastně jen jiný pohled na posloupnosti.

⁷Mluvíme o ní krátce jako o *počtu dělitelů*.

Podobný vzorec závislý na rozkladu na prvočísla existuje i pro součet dělitelů. K němu přirozeně dospějeme v kapitole o multiplikativních funkcích, zatím si jen uvědomíme, že platí následující.

Tvrzení. Pro součet dělitelů mocniny prvočísla platí $\sigma(p^k) = \frac{p^{k+1}-1}{p-1}$.

Důkaz. Jedná se pouze o známý⁸ vztah pro součet geometrické řady $1+p+\dots+p^k$. Se znalostí tohoto vzorečku už snadno požadovaný výsledek dokážeš.

Seznámíme se nyní s další aritmetickou funkcí – Möbiovou funkcí μ , která hraje v následující teorii klíčovou roli.

Definice. Möbiova⁹ funkce μ je

$$\mu(n) = \begin{cases} 1 & \text{pro } n = 1, \\ 0, & \text{je-li } n \text{ čtvercové, tedy existuje-li } a > 1 \text{ takové, že } a^2 \mid n, \\ (-1)^r, & \text{je-li } n = p_1 p_2 \cdots p_r, \text{ kde } p_i \text{ jsou navzájem různá prvočísla.} \end{cases}$$

Například $\mu(4) = 0$, $\mu(5) = -1$, $\mu(6) = 1$. Jednu z pěkných vlastností Möbiovy funkce ukazuje následující důležité tvrzení.

Tvrzení. Platí:

$$\sum_{d|n} \mu(d) = \begin{cases} 1 & \text{pro } n = 1, \\ 0 & \text{pro } n > 1. \end{cases} \quad (\clubsuit)$$

Důkaz. Všimněme si, že pokud jsou a, b nesoudělná, platí $\mu(a)\mu(b) = \mu(ab)$. Pro $n = 1$ je triviálně součet roven jedné. Máme-li $n > 1$, můžeme ho rozložit na prvočísla, $n = p_1^{\alpha_1} \cdots p_r^{\alpha_r}$. Jediní dělitelé čísla n , kteří do sumy přispějí, jsou ti bezčtvercoví. Proto můžeme psát (vyzkoušej si, že po roznásobení prostředního výrazu opravdu dostaneme každé nenulové číslo ze součtu nalevo právě jednou)

$$\sum_{d|n} \mu(d) = (1 + \mu(p_1))(1 + \mu(p_2)) \cdots (1 + \mu(p_r)) = 0 \cdot 0 \cdots 0 = 0,$$

což jsme chtěli dokázat.

Dirichletova konvoluce

Nyní již umíme počítat sumy a můžeme se vrhnout na tento příklad (dobře si ho promysli).

Příklad. Ukaž, že pro $n \geq 1$ platí

$$\varphi(n) = \sum_{d|n} \mu(d) \cdot \frac{n}{d}.$$

Řešení. Nejprve si uvědomíme, že výraz $[1/(a, b)]$ je roven jedné, právě když jsou čísla a, b nesoudělná, jinak je to nula. Proto se $\varphi(n)$ dá vyjádřit jako tato suma:

$$\varphi(n) = \sum_{k=1}^n \left[\frac{1}{(n, k)} \right].$$

⁸A snadno vygooglitelný.

⁹August Ferdinand Möbius (1790–1868) byl německý matematik a teoretický astronom. Kromě toho, že se věnoval teorii čísel, byl také jedním ze zakladatelů topologie. Pravděpodobně jsi už slyšel(a) o Möbiově pásce.

Následně využijeme vztahu (♣) pro každý ze sčítanců sumy a dostaneme

$$\varphi(n) = \sum_{k=1}^n \left\lfloor \frac{1}{(n, k)} \right\rfloor = \sum_{k=1}^n \sum_{d|(n, k)} \mu(d) = \sum_{k=1}^n \sum_{\substack{d|n \\ d|k}} \mu(d).$$

Nyní přichází čas na prohození sum, které je opět poměrně náročné, pročež si jej dobře rozmysli.

$$\sum_{k=1}^n \sum_{\substack{d|n \\ d|k}} \mu(d) = \sum_{d|n} \sum_{\substack{k=dx \\ k \leq n}} \mu(d) = \sum_{d|n} \left(\mu(d) \sum_{\substack{k=dx \\ k \leq n}} 1 \right).$$

Zbývá si uvědomit, že poslední vnitřní suma vyjadřuje jen počet násobků čísla d menších nebo rovných n . A jelikož $d | n$, je jich přesně $\frac{n}{d}$. Tím jsme dostali požadovaný vztah, který si připomeneme pro případ, že už jsi zapomněl(a), co vlastně dokazujeme:

$$\varphi(n) = \sum_{d|n} \mu(d) \cdot \frac{n}{d}.$$

Poznámka. Součet v minulém příkladu je speciálním případem výrazu

$$\sum_{d|n} f(d) \cdot g\left(\frac{n}{d}\right),$$

kde f a g jsou aritmetické funkce. Takovéto součty se v teorii čísel často objevují a my se nyní budeme zabývat jejich obecnými vlastnostmi.

Předtím si zavedeme ještě dvě jednoduché, ale užitečné aritmetické funkce:

Definice. *Jednotka* je aritmetická funkce u , která všem číslům přiřadí jedničku (tedy $u(n) = 1$ pro každé n).¹⁰

Definice. Aritmetická funkce N je definovaná vztahem $N(n) = n$ pro každé n .¹¹

Definice. *Dirichletova konvoluce*¹² aritmetických funkcí f a g je aritmetická funkce

$$h(n) = \sum_{d|n} f(d) \cdot g\left(\frac{n}{d}\right).$$

Konvoluci funkcí f a g značíme $f * g$.

Konvoluce je tedy operace, která vezme dvě aritmetické funkce a vyrobí z nich třetí. Na příkladu jsme viděli, že když zvolíme za f Möbiovu funkci μ a za g funkci N , dostaneme φ , jinými slovy $\varphi = \mu * N$.

Jiným zajímavým příkladem jsme zakončili první díl seriálu, když jsme si ukázali, že platí

$$n = \sum_{d|n} \varphi(d).$$

Tento vztah neříká nic jiného, než že $N = \varphi * u$. V takovémto případě, kdy je jedna z funkcí v konvoluci u , zavádíme nový pojem.

¹⁰Značení vychází z anglického slova *unit*.

¹¹Značení vychází z českého slova *nuda*.

¹²Můžeš se také setkat s pojmem Dirichletův součin. My budeme v seriálu říkat jednoduše konvoluce.

Definice. Necht f je aritmetická funkce. Pak aritmetickou funkci $g = f * u$, tedy $g(n) = \sum_{d|n} f(d)$, nazveme *sumární funkcí* funkce f .

Cvičení. Najdi sumární funkci k N .

Tvrzení. (Obecné vlastnosti konvoluce) *Necht f, g, h jsou libovolné aritmetické funkce. Pak platí:*

- (i) $f * g = g * f$, (komutativita)
- (ii) $(f * g) * h = f * (g * h)$. (asociativita)

Říkáme, že je konvoluce komutativní a asociativní, což jinými slovy znamená, že nezáleží na tom, v jakém pořadí konvoluci provádíme, ani jak uzavíráme výrazy typu $f * g * h * i * j * k$.

Důkaz.

(i) K důkazu komutativity je třeba si uvědomit, že

$$\sum_{d|n} f(d) g\left(\frac{n}{d}\right) = \sum_{a \cdot b = n} f(a) g(b) = \sum_{b \cdot a = n} f(b) g(a) = \sum_{d|n} f\left(\frac{n}{d}\right) g(d),$$

kde prostřední sumy probíhají přes všechny dvojice čísel (a, b) , pro které platí $ab = n$.

(ii) Označme $A = g * h$ a upravme $f * A = f * (g * h)$. Máme

$$\begin{aligned} (f * A)(n) &= \sum_{a \cdot d = n} f(a) A(d) = \sum_{a \cdot d = n} f(a) \sum_{b \cdot c = d} g(b) h(c) \\ &= \sum_{a \cdot b \cdot c = n} f(a) g(b) h(c). \end{aligned}$$

Je vidět, že pokud analogicky upravujeme výraz $((f * g) * h)(n)$, dospějeme ke stejnému výsledku.

Ještě se seznámíme s funkcí, která „nechává jiné funkce na pokoji“.¹³

Definice. *Identita* je aritmetická funkce I definovaná jako

$$I(n) = \left\lfloor \frac{1}{n} \right\rfloor = \begin{cases} 1 & \text{pro } n = 1, \\ 0 & \text{pro } n > 1. \end{cases}$$

Tvrzení. *Necht f je aritmetická funkce. Pak platí $f * I = I * f = f$.*

Důkaz. Viz cvičení.

Cvičení. Tvrzení si dokaž.

Cvičení. Najdi sumární funkci k I .

Poznámka. V sekci o Möbiově funkci μ jsme si dokázali, že

$$\sum_{d|n} \mu(d) = \left\lfloor \frac{1}{n} \right\rfloor = I.$$

Pokud tento vztah přeložíme do řeči konvoluce, dostaneme, že $I = \mu * u$. Tento vztah částečně vysvětluje, proč je zrovna Möbiova funkce tak zajímavá. Je to totiž přesně ta funkce, jejíž sumární funkcí je I .

¹³Dokonce nechává na pokoji i sama sebe.

Nyní si můžeme ukázat, jaká síla se ukrývá v základních vlastnostech konvoluce.

Příklad. Dokážeme si novým a jednodušším způsobem, že

$$\varphi(n) = \sum_{d|n} \mu(d) \cdot \frac{n}{d},$$

neboli $\varphi = \mu * N$.

Důkaz. Z prvního dílu víme, že $N = \varphi * u$. To znamená, že také $N * \mu = (\varphi * u) * \mu$. Pravá strana se díky asociativě(!) rovná $\varphi * (u * \mu)$. Navíc víme, že $u * \mu = I$, takže $N * \mu = \varphi * I = \varphi$. Jak snadné (a bez sum).

Poznámka. Vzpomeňme si nyní, kolik jsme museli udělat úprav, než jsme dostali vztah (♡) v kapitole o sumách:

$$\sum_{d|n} \sum_{e|d} f(e) = \sum_{e|n} f(e) \tau\left(\frac{n}{e}\right).$$

Přitom si stačí uvědomit, že výraz na levé straně je sumární funkce ze sumární funkce z f . Tedy $(f * u) * u$. S využitím asociativity víme, že se to rovná $f * (u * u)$, ale $u * u$ není nic jiného než $\sum_{d|n} 1$, tedy počet dělitelů $\tau(n)$ čísla n . Tedy $(f * u) * u = f * \tau$, což je výraz na pravé straně.

Řešení druhé čokoládové úlohy – náročnější pasáž

Jako příklad využití nabytých znalostí si ukážeme, jak se řešila druhá čokoládová úloha k minulé sérii, jejíž řešení nám bohužel nikdo neposlal.

Úloha. V závislosti na prvočísle p určí v \mathbb{Z}_p součet všech primitivních prvků modulo p .

Řešení. Vezměme si nějaký primitivní prvek g modulo p (z minulého dílu víme, že existuje). Hledaný součet pak je

$$\sum_{\substack{1 \leq k \leq p-1 \\ (k, p-1)=1}} g^k,$$

což vyplývá z tvrzení zmíněného ve druhém díle, že g^k je primitivní prvek, právě když čísla k a $p - 1$ jsou nesoudělná. V kapitole o aritmetických funkcích jsme si dokázali tvrzení

$$\sum_{d|n} \mu(d) = I(n).$$

Díky tomu lze naši sumu takto upravit:

$$\sum_{\substack{1 \leq k \leq p-1 \\ (k, p-1)=1}} g^k = \sum_{k=1}^{p-1} g^k \cdot I((k, p-1)) = \sum_{k=1}^{p-1} g^k \sum_{d|(k, p-1)} \mu(d) = \sum_{k=1}^{p-1} g^k \sum_{\substack{d|k \\ d|p-1}} \mu(d).$$

Podářilo se nám získat vnořené sumy, které můžeme prohodit, tak hurá do toho. Ve vnější sumě budeme tedy počítat přes $d | p - 1$ a ve vnitřní přes taková k , která jsou násobkem d a pro která platí $k \leq p - 1$. Pokud napíšeme $k = dr$, můžeme místo přes k počítat přes r od 1 do $\frac{p-1}{d}$.

$$\sum_{k=1}^{p-1} g^k \sum_{\substack{d|k \\ d|p-1}} \mu(d) = \sum_{k=1}^{p-1} \sum_{\substack{d|k \\ d|p-1}} g^k \cdot \mu(d) = \sum_{d|p-1} \sum_{r=1}^{(p-1)/d} g^{rd} \cdot \mu(d) = \sum_{d|p-1} \mu(d) \sum_{r=1}^{(p-1)/d} g^{rd}.$$

Nyní stačí zjistit, čemu se rovná vnitřní suma. Pro $d = p - 1$ je kongruentní s 1 modulo p . Pro $d \mid p - 1$, $d < p - 1$ stačí jen sumu sečíst jako geometrickou řadu, čímž dostaneme

$$\sum_{r=1}^{(p-1)/d} g^{rd} = g^d \frac{(g^d)^{(p-1)/d} - 1}{g^d - 1}.$$

Z Malé Fermatovy věty plyne $p \mid g^{p-1} - 1 = (g^d)^{(p-1)/d} - 1$, ale přitom $p \nmid g^d - 1$ (protože g je primitivní prvek a $d < p - 1$). Tyto členy nám tudíž modulo p vypadnou a zůstane jen $\mu(p - 1)$, což je řešení úlohy.

Multiplikativita funkcí

Většina aritmetických funkcí, se kterými jsme se dosud v seriálu setkali a se kterými se zde ještě setkáme, má významnou¹⁴ vlastnost, které se říká multiplikativita.

Definice. O aritmetické funkci f řekneme, že je *multiplikativní*, pokud pro každou dvojici a, b přirozených navzájem nesoudělných čísel platí $f(ab) = f(a)f(b)$. Funkce je *úplně multiplikativní*, pokud $f(ab) = f(a)f(b)$ platí pro každou dvojici přirozených čísel.

Proč je multiplikativita aritmetických funkcí z několika důvodů velmi příjemná? Z několika důvodů. Jedním z nich je to, že je funkce jednoznačně určená svými hodnotami v mocninách prvočísel. Pomocí matematické indukce totiž snadno dostaneme intuitivní vzoreček

$$f(p_1^{\alpha_1} \cdots p_r^{\alpha_r}) = f(p_1^{\alpha_1}) \cdots f(p_r^{\alpha_r}).$$

Když tedy potřebujeme spočítat hodnotu v čísle n , stačí jej rozložit na prvočísla, zjistit hodnoty v mocninách prvočísel a využít tohoto vzorečku. Obdobně, když chceme ukázat rovnost dvou multiplikativních funkcí, stačí dokázat, že se rovnají ve všech mocninách prvočísel.

Pro úplně multiplikativní funkce je situace podobná. Pro výpočet hodnoty n stačí znát hodnoty v jednotlivých prvočíslech z rozkladu (úplně multiplikativní funkce je totiž multiplikativní a navíc platí $f(p^k) = f(p)^k$). Aby se dvě úplně multiplikativní funkce rovnaly, stačí, aby měly stejné hodnoty v prvočíslech.

Cvičení. Uvědom si, že funkce I , u , N a μ jsou multiplikativní. Které z nich jsou multiplikativní úplně?

U dvou důležitých funkcí už jsme si multiplikativitu nenápadně dokázali – u Eulerovy funkce φ (již v prvním díle) a Legendreova symbolu L_p (ve druhém díle).

Cvičení. Dokaž, že pokud je f multiplikativní funkce, tak $f(1) = 1$.

Asi nikoho nepřekvapí, že jsou-li f a g multiplikativní funkce a h je definovaná jako $h(n) = f(n) \cdot g(n)$, tak je i h multiplikativní. Ale opravdové kouzlo a síla multiplikativity poodkrývá následující tvrzení.

Tvrzení. (Konvoluce zachovává multiplikativitu) *Pokud jsou f a g multiplikativní, pak je multiplikativní i $f * g$.*

Důkaz. Nechť $h = f * g$ a m, n jsou dvě nesoudělná čísla. Pak

$$h(mn) = \sum_{d \mid mn} f(d) g\left(\frac{mn}{d}\right).$$

¹⁴Extrémně významnou.

Každý dělitel d čísla mn se dá napsat ve tvaru $d = ab$, kde $a \mid m$, $b \mid n$. Navíc platí $(a, b) = 1$, $(\frac{m}{a}, \frac{n}{b}) = 1$. Naopak každá taková dvojice a, b odpovídá právě jednomu děliteli d . Proto se rovnají sumy

$$\sum_{d \mid mn} f(d) g\left(\frac{mn}{d}\right) = \sum_{\substack{a \mid m \\ b \mid n}} f(ab) g\left(\frac{mn}{ab}\right).$$

Na pravé straně jsme získali dvojitou sumu, ze které vyrobíme součin sum, podobně jako jsme si to ukazovali v úvodní kapitole.

$$\begin{aligned} h(mn) &= \sum_{\substack{a \mid m \\ b \mid n}} f(ab) g\left(\frac{mn}{ab}\right) \\ &= \sum_{b \mid n} \sum_{a \mid m} \left(f(a) f(b) g\left(\frac{m}{a}\right) g\left(\frac{n}{b}\right) \right) \\ &= \sum_{b \mid n} \left(f(b) g\left(\frac{n}{b}\right) \cdot \left(\sum_{a \mid m} f(a) g\left(\frac{m}{a}\right) \right) \right) \\ &= \left(\sum_{a \mid m} f(a) g\left(\frac{m}{a}\right) \right) \left(\sum_{b \mid n} f(b) g\left(\frac{n}{b}\right) \right) \\ &= h(m) h(n). \end{aligned}$$

Získali jsme novou zbraň, jak o funkcích ukazovat, že jsou multiplikativní.

Tvrzení. Funkce τ (počet dělitelů) a σ (součet dělitelů) jsou multiplikativní.¹⁵

Důkaz. Tvrzení se samozřejmě dá dokázat z definice multiplikativity, ale vyžaduje to netriviální množství počítání a úprav. S tím, co jsme si dokázali o konvoluci, se tvrzení vzdá.

Stačí si uvědomit, že $\tau(n) = \sum_{d \mid n} 1$ je sumární funkce jednotky u , tedy $\tau = u * u$. Podobně $\sigma(n) = \sum_{d \mid n} d$ je sumární funkce „nudy“ N , tedy $\sigma = N * u$. Funkce u a N jsou multiplikativní a díky tomu, že konvoluce zachovává multiplikativitu, jsou i funkce τ a σ multiplikativní.

Poznámka. Nyní již snadno dokážeme, že pro $n = p_1^{\alpha_1} p_2^{\alpha_2} \dots p_r^{\alpha_r}$ platí

$$\sigma(n) = \frac{p_1^{\alpha_1+1}}{p_1-1} \cdot \frac{p_2^{\alpha_2+1}}{p_2-1} \dots \frac{p_r^{\alpha_r+1}}{p_r-1}.$$

Cvičení. Dokaž si, že součet dělitelů závisí na počtu dělitelů takto:

$$\sigma(n) = \sum_{d \mid n} \tau(d) \varphi\left(\frac{n}{d}\right).$$

Cvičení. Uvědom si, že konvoluce nezachovává úplnou multiplikativitu.

Návod. $\tau = u * u$.

Z toho důvodu je multiplikativita důležitější a zajímavější než úplná multiplikativita.¹⁶ To, že je funkce multiplikativní úplně, už je jen taková třešnička na dortu.¹⁷ Na druhou stranu se tato vlastnost občas chová nadstandardně pěkně. Tak je tomu například u Dirichletových inverzí.

¹⁵Platí dokonce zobecněná věta: součet k -tých mocnin dělitelů čísla n , neboli $\sigma_k(n) = \sum_{d \mid n} d^k$, je multiplikativní.

¹⁶Přestože definice úplné multiplikativity se zdá být přirozenější.

¹⁷Nebo hřebíček do rakve.

Definice. Necht f je aritmetická funkce taková, že $f(1) \neq 0$. Potom funkci g nazveme *Dirichletovou inverzí* k f , pokud $f * g = g * f = I$. Obvykle ji značíme f^{-1} .

Dá se ukázat, že pro každou funkci existuje právě jedna Dirichletova inverze, my to ale dělat nebudeme. Také se dá odvodit ne úplně pěkný rekurentní vztah pro hodnoty funkce f^{-1} v závislosti na funkci f . My díky Dirichletovým inverzím dostaneme zajímavou charakterizaci úplně multiplikativních funkcí. Drž si klobouk!

Tvrzení. Necht f je multiplikativní. Pak f je úplně multiplikativní, právě když

$$f^{-1}(n) = \mu(n)f(n) \quad \text{pro každé přirozené } n.$$

Cvičení. (těžké) Zkus si tvrzení dokázat.

Návod. Pro jednu implikaci využij tvrzení $\sum_{d|n} \mu(d) = I(n)$. V druhé implikaci si uvědom, jak vypadá $\mu(p^k)$, a dokaž $f(p^\alpha) = f(p)^\alpha$.

Bonusy na závěr

Jednoduchou aplikací Dirichletovy konvoluce je následující překvapivé tvrzení, které říká, jak obrátit vztah „ f je sumární funkce g “.

Tvrzení. (Möbiova inverzní formule) *Rovnosti*

$$f(n) = \sum_{d|n} g(d)$$

a

$$g(n) = \sum_{d|n} f(d) \mu\left(\frac{n}{d}\right)$$

jsou ekvivalentní.

Důkaz. Víme, že první rovnost znamená $f = g * u$. Vynásobením funkcí μ dostáváme $f * \mu = (g * u) * \mu = g * (u * \mu) = g * I = g$, což je druhá rovnost. Když naopak tuto rovnost vynásobíme funkcí u , dostaneme opět první rovnost.

Vše, čím jsme se dosud v seriálu zabývali, bylo konečné (a tedy do jisté míry omezené). Pojdme se tedy na chvilku odpoutat od nudné reality a vrhneme se do nekonečného vesmíru plného nekonečných řad.

S nějakou nekonečnou řadou ses již pravděpodobně setkal(a). Například s krotkou řadou

$$1 + \frac{1}{2} + \dots + \frac{1}{2^k} + \dots = \sum_{k=0}^{\infty} 2^{-k},$$

která má konečný součet 2. Naproti tomu řada

$$1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \dots$$

má součet nekonečno.¹⁸

¹⁸Vyšetřování, zda má nekonečná řada konečný součet, není snadné a my se jím nebudeme zabývat.

Obrovské využití v teorii čísel ale mají poněkud divočejší řady, kupříkladu řady tvaru

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^s} \quad \text{pro pevné } s > 1.$$

Dá se ukázat, že pro $s > 1$ má tato řada konečný součet, který označujeme $\zeta(s)$.¹⁹ Platí například známý vztah

$$\zeta(2) = \frac{\pi^2}{6}.$$

Pořád je Ti to málo? Nám také. Pojďme si tyto řady ještě zobecnit.

Definice. Nechť a je aritmetická funkce. Pak

$$D(a, s) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{a(n)}{n^s},$$

nazveme *Dirichletovou řadou* funkce a .

Příkladem jsou tyto řady:

$$\begin{aligned} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\mu(n)}{n^s} &= \frac{1}{\zeta(s)}, \\ \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\tau(n)}{n^s} &= \zeta(s)^2, \\ \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sigma(n)}{n^s} &= \zeta(s) \cdot \zeta(s-1). \end{aligned}$$

Tvrzení. *Platí*

$$D(a * b, s) = D(a, s) \cdot D(b, s).$$

Náznak důkazu. Představ si, jak se postupně roznásobuje pravá strana. Pokud dáš k sobě členy, které mají ve jmenovateli n^s pro nějaké n , tak zjistíš, že v čitateli bude přesně

$$\sum_{d|n} a(d) \cdot b\left(\frac{n}{d}\right).$$

Tato úvaha opravdu funguje i pro nekonečné řady, jen je potřeba ještě trocha teorie a formalit, což překračuje rámec seriálu.

Cvičení. S pomocí tvrzení si dokaž tři předchozí identity.

Cvičení. (těžké) Nahlédni, že asi platí

$$\zeta(s) = \prod_{p \in \mathbb{P}} \frac{1}{1 - \frac{1}{p^s}},$$

kde v součinu násobíme přes všechna prvočísla.

Návod. Rozepiš si $\frac{1}{1-1/p^s}$ jako geometrickou řadu

$$1 + \frac{1}{p^s} + \frac{1}{p^{2s}} + \dots$$

¹⁹Jedná se o známou Riemannovu zeta funkci, o které hovoří nejslavnější nevyřešený matematický problém – Riemannova hypotéza.

Jak dostaneš na pravé straně $1/n^s$? Zkus si n rozložit na prvočísla.

Cvičení. (těžké) Dokaž, že

$$\frac{6}{\pi^2} < \frac{\varphi(n) \cdot \sigma(n)}{n^2} < 1.$$

Návod. Napiš si vzorečky pro $\varphi(n)$ a $\sigma(n)$, z obou vytkni n a využij předchozí cvičení.

Závěr

Pokud ses dočetl(a) až sem, chtěli bychom Ti pogratulovat a poděkovat za to, že jsi našemu seriálu udržel(a) přízeň. Pokud Tě téma zaujalo, v příštích komentářích najdeš seznam další literatury, mimo jiné zdroje, ze kterých jsme při psaní seriálu čerpali.

Dále bychom rádi poděkovali našemu jazykovému korektorovi Kubovi a T_EXaři Olinovi za to, že po nás celý text důkladně pročítali, a za trpělivost, kterou s námi měli. Rovněž děkujeme i ostatním organizátorům, kteří pomohli výsledný text doladit.

4. podzimní série – Minima a maxima

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

1.	František	Couf	1	GZborovPH	3 3 – 5 5 5 5 – 23	23,94
2.–3.	Václav	Rozhoň	3	GJirsíkaČB	– – 3 5 5 5 5 – 23	23,63
2.–3.	Mikuláš	Zindulka	3	GMikul23PL	3 – 2 5 5 5 5 – 23	23,63
4.	Martin	Surma	3	GJWolkraPV	3 3 3 5 5 5 5 – 23	23,41
5.	Filip	Bialas	1	GOPatovPH	3 3 3 5 – 5 5 – 21 – <i>i</i>	23,30
6.	Pavel	Turek	1	GTomkovaOL	3 3 3 5 5 5 2 – 21 + <i>i</i>	23,18
7.	Eduard	Batmendijn	3	CGStLubovňa	– 3 3 5 – 5 5 – 21 + <i>i</i>	22,29
8.	Miroslav	Psota	4	GHlinŽilina	3 – – 5 5 5 – 5 23	22,23
9.	Jakub	Löwit	2	GČeskoliPH	3 3 3 5 4 4 5 – 21	22,20
10.	Jan	Jurka	3	GMLerchaBO	3 3 3 5 5 – 5 – 21	22,11
11.	Vojtěch	Suchánek	3	GJarošeBO	3 3 3 5 5 0 5 – 21 – <i>i</i>	21,97
12.	Jakub	Dargaj	4	GPošKošice	3 3 2 5 5 5 5 – 23	21,58
13.	Markéta	Horová	2	GMikul23PL	3 – 2 5 4 5 – – 19	21,52
14.	Marko	Puza	4	GPošKošice	– – 3 5 5 5 5 – 23	21,48
15.	Václav	Steinhauser	0	ZŠVranéNVI	3 3 3 3 1 4 4 – 17	21,40
16.	Katarína	Krajčiová	3	GAlejKošic	3 3 – 4 5 5 5 – 22	21,35
17.	Martin	Hora	4	GMikul23PL	3 – 3 5 5 5 5 – 23 + <i>i</i>	21,31
18.	Karolína	Kuchyňová	3	GMLerchaBO	3 3 3 5 – 5 5 – 21	21,21
19.	Jakub	Svoboda	4	G KomHaviř	3 3 3 4 5 5 5 – 22 + <i>i</i>	21,18
20.	Matěj	Konečný	3	G Jírov ČB	3 3 3 5 – 5 5 – 21	21,14
21.	Martin	Raszyk	4	G Karviná	3 3 3 5 5 5 5 – 23 + <i>i</i>	21,03
22.	Jan	Soukup	3	G Klatovy	3 3 – 4 5 5 5 – 22 + <i>i</i>	20,87
23.	Minh Tri	Pham	2	NPorg	3 3 3 5 4 – – 0 18	20,53
24.	Dominik	Krasula	1	G Krnov	3 2 2 5 – 3 4 – 17	20,30
25.	Martin	Kopřiva	2	GMikul23PL	3 3 3 3 – 5 3 – 17	20,03
26.	Antonín	Češík	4	SPŠElek PA	3 3 – 5 – 5 5 – 21	20,01
27.	Jan	Krejčí	4	G Bílovec	3 – 3 5 5 4 4 – 21	19,96
28.	Radovan	Švarc	3	G ČTřebová	0 0 3 5 4 5 5 2 22 – <i>i</i>	19,17
29.	Daniel	Pišťák	2	GZborovPH	3 3 3 5 – 4 – – 18	19,12
30.	Petr	Jakubčík	0	PORG PH	3 – 3 4 1 – – – 11	18,23
31.	Marian	Poljak	2	GJŠkodyPŘ	3 – 3 2 – 3 3 – 14	17,77
32.	Jan	Šorm	2	GJarošeBO	3 3 3 – 1 – 5 – 15	17,47
33.	Miroslav	Krabec	4	G KomHaviř	3 – 3 – 3 5 5 – 19	17,26
34.	Jaromír	Mielec	1	GVolgogrOS	3 3 3 – – 3 1 – 13	16,56
35.	Vojtěch	Lanz	0	GZborovPH	3 2 1 2 1 – – – 9	16,42
36.	Vojtěch	Lukeš	2	G LPika PL	3 3 – 2 – 4 – – 12	16,00
37.	Markéta	Calábková	3	GJŠkodyPŘ	3 – – 4 – 4 4 – 15	15,73
38.–39.	Lukáš	Sadlek	3	G Čadca	3 1 0 5 1 3 1 1 13	15,43
38.–39.	Jakub	Sláma	3	GOPatovPH	3 3 2 3 – 2 1 – 13	15,43

40.	Kateřina	Nová	1	G Vimperk	3 3 0 -- 2 1 - 9	14,89
41.	Miroslav	Stankovič	4	G PošKošice	3 -- 5 5 0 5 - 18 + i	14,60
42.	Martin	Špilár	3	G Vyškov	3 2 2 2 - 3 1 - 12	14,47
43.-44.	Vít	Kalisz	2	FSG Pirna	3 3 - 1 - 2 1 0 10	14,05
43.-44.	Tomáš	Kuzma	2	GAB Senec	3 3 -- 2 1 1 - 10	14,05
45.	Jan	Kadlec	3	G Klatovy	3 - 3 - 1 4 4 - 15	13,47
46.-47.	Daniel	Backov	2	G Ružomb	3 1 - 2 1 2 1 0 9	13,00
46.-47.	Minh Thao	Nguyen	2	GEbenešeKL	3 -- - 2 4 0 - 9	13,00
48.	Anna	SteinhauseroVá	4	G Dačice	3 3 2 3 3 4 3 - 16	11,70
49.	Marián	Poppr	3	GJNerudyPH	3 - 0 4 2 2 2 - 13	11,66
50.-52.	Michaela	Brabcová	2	G Jírov ČB	3 3 -- 1 0 0 - 7	10,72
50.-52.	Jakub	Marták	2	G GolNitra	3 1 0 0 1 2 0 0 7	10,72
50.-52.	Lucie	Roškotová	2	G Turnov	3 1 1 1 - 1 1 - 7	10,72
53.	Jakub	Hledík	3	GSŘMRSkuteč	3 3 --- 3 -- 9	10,50
54.	Přemysl	Šťastný	0	G Žamberk	3 0 1 - - - - - 4	10,11
55.	Zuzana	Svobodová	2	G FrýdlINos	3 1 2 1 0 - - - 7	9,51
56.-57.	Kryštof	Kolář	2	GJarošeBO	3 - 3 - - - - - 6	9,48
56.-57.	Daniela	Šindelářová	2	GaSOŠ Telč	3 1 - - 2 - - - 6	9,48
58.	Marie	Vonzino	1	GTomkovaOL	3 - - - - - 1 - 4	8,48
59.	Anh Dung	Le	4	G Tachov	- 3 - 0 1 5 5 - 14	8,17
60.	Tomáš	Fiala	3	GLedečNSáz	3 3 - - - - - 6	7,43
61.	Adam	Gálik	4	G OlivuPopr	2 1 1 3 0 0 0 0 7	7,00
62.	Veronika	Holubová	3	PORG PH	3 0 2 -- 0 -- 5	6,79
63.	Jiřina	Duspívová	2	G Kralupy	3 1 - - - - - 4	6,76
64.-65.	Anežka	Michálková	2	GaSOŠ Telč	3 - - - - 0 0 - 3	5,27
64.-65.	Štefan	Račák	2	GTajBanBys	1 0 0 0 2 0 0 3	5,27
66.	Jiří	Zeman	4	GLesníZlín	3 - 3 - - - - - 6	4,96
67.	Kristýna	Šudomová	2	GValašKlob	3 0 0 - - - - - 3	4,80
68.	Zuzana	Vlasáková	4	G Rumburk	3 - 3 - - - - - 6	4,79
69.	Michael	Bucha	3	G Zábřeh	- - - - 1 2 0 0 3	4,23
70.	Tomáš	Velich	2	GJHroncaBA	1 1 - - 0 0 - 0 2	3,65
71.	Kristýna	Ilievová	3	G Milevsko	3 - - - - - 3	2,87
72.	Markéta	Ospálková	1	G Uničov	- 1 0 -- 0 0 0 1	2,67
73.	Katarína	Behinská	2	G GolNitra	1 - - - - - 1	1,91
74.	Cedrik	Horčička	3	G ČesLípa	- - - - - 1 - 1	1,47
75.-77.	Tereza	Kislingerová	1	G Klatovy	0 - - - - 0 - - 0	0,00
75.-77.	Lukáš	Kubacki	1	GNadKavaPH	0 - - - - 0 - - 0	0,00
75.-77.	Peter Kulcsár	Szabó	2	GHSelyhoKM	0 - - - - 0 - - 0	0,00

1. jarní série – Průměry

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

1.–6.	Martin	Hora	4	GMikul23PL	---	5 5 5 5 5	25	25,00
1.–6.	Anh Dung	Le	4	GTachov	---	5 5 5 5 5	25	25,00
1.–6.	Martin	Raszyk	4	GKarviná	3 3 3	5 5 5 5 5	25	25,00
1.–6.	Václav	Rozhoň	3	GJirsíkaČB	3 --	5 5 5 5 5	25	25,00
1.–6.	Jakub	Svoboda	4	GKomHavíř	3 3 3	5 5 5 5 5	25 + <i>i</i>	25,00
1.–6.	Radovan	Švarc	3	GČTřebová	0 0 3	5 5 5 5 5	25 + <i>i</i>	25,00
7.	Filip	Bialas	1	GOpátovPH	3 3 -	5 5 5 5 -	23	24,27
8.	Pavel	Turek	1	GTomkovaOL	3 3 3	5 5 5 5 -	23 + <i>i</i>	24,21
9.	František	Couf	1	GZborovPH	3 3 0	5 5 5 5 -	23	23,94
10.	Jakub	Löwit	2	GČeskoliPH	3 -	3 5 5 5 5 -	23	23,64
11.	Zuzana	Tréglová	1	GŽatec	3 3 2	5 5 5 - -	21	23,42
12.	Jan	Jurka	3	GMLerchaBO	3 3 3	5 5 4 - 5	22 + <i>i</i>	23,06
13.	Hedvika	Ranošová	0	GBudějovPH	3 3 3	4 5 - - -	18 + <i>i</i>	22,79
14.	Jan	Šorm	2	GJarošeBO	3 3 3	5 5 - 5 -	21 + <i>i</i>	22,46
15.	Mikuláš	Zindulka	3	GMikul23PL	3 -	3 5 5 - 5 -	21 + <i>i</i>	22,37
16.	Václav	Steinhauser	0	ZŠVraněNV1	3 3 3	5 4 - - -	18 + <i>i</i>	22,12
17.	Martin	Surma	3	GJWolkrapV	3 3 3	5 5 5 - -	21 + <i>i</i>	21,98
18.	Martin	Kopřiva	2	GMikul23PL	3 3 3	5 5 - - -	19	21,45
19.	Katarina	Krajčiová	3	GAlejKošic	3 3 3	5 5 5 - -	21 + <i>i</i>	20,49
20.	Antonín	Češík	4	SPŠElek PA	3 3 3	5 5 5 - -	21	20,01
21.	Jaromír	Mielec	1	GVolgogrOS	3 3 3	3 5 - - -	17	19,86
22.	Eduard	Batmendijn	3	CGStLubovňa	3 - -	5 5 - 5 -	18	19,69
23.	Dominik	Krasula	1	G Krnov	3 3 -	5 3 2 1 -	16	19,57
24.	Karolína	Kuchyňová	3	GMLerchaBO	3 3 3	5 5 - - -	19 + <i>i</i>	19,54
25.	Marian	Poljak	2	GJŠkodyPŘ	3 3 3	5 2 - - -	16	19,37
26.	Jan	Soukup	3	G Klatovy	3 3 2	5 5 5 - -	21 - <i>i</i>	18,79
27.	Martin	Špilar	3	G Vyškov	3 3 3	3 - - 4 -	16 + <i>i</i>	18,38
28.–29.	Andrea	Kučerová	2	GČKrumlov	3 3 3	5 - - 0 -	14 + <i>i</i>	17,99
28.–29.	Vojtěch	Lukeš	2	GLPika PL	3 3 3	5 - - - -	14 + <i>i</i>	17,99
30.	Jakub	Sláma	3	GOpátovPH	3 3 3	5 1 - - -	15 + <i>i</i>	17,51
31.	Daniel	Pišťák	2	GZborovPH	3 3 3	2 5 - - -	16	17,30
32.	Zuzana	Svobodová	2	GFrydlNOs	3 3 3	5 - - - -	14 + <i>i</i>	16,93
33.	Ondřej	Zeman	3	GLovosice	3 3 3	5 - - - -	14 + <i>i</i>	16,61
34.	Matěj	Konečný	3	G Jírov ČB	3 -	3 5 5 - - -	16 + <i>i</i>	16,51
35.	Jan	Krejčí	4	GBilovec	3 3 3	5 4 - - -	18 - <i>i</i>	16,20
36.	Tomáš	Kuzma	2	GAB Senec	3 1 2	3 - - 3 -	12	16,00
37.	Minh Tri	Pham	2	NPorg	3 3 1	5 - - 0 -	12	15,52
38.	Vojtěch	Lanz	0	GZborovPH	3 3 2	- - - - -	8	15,39
39.	Patricie	Klosse	2	GČKrumlov	3 1 3	3 - - 1 -	11 + <i>i</i>	15,31

40.–42.	Tereza	Kislingerová	1	G Klatovy	3 3 3	-----	9 + i	15,17
40.–42.	Lukáš	Kubacki	1	GNadKavaPH	3 3 3	-----	9 + i	15,17
40.–42.	Jáchym	Solecký	1	PORG PH	3 3 3	-----	9 + i	15,17
43.	Jan	Václavek	2	G Ústí n O	3 1 1 5 1	----	11	15,05
44.	Markéta	Calábková	3	GJŠkodyPŘ	3 3 3 5	----	14	14,75
45.	Ivona	Hrivová	4	GOKrŽilina	3 3 3 5 2	----	16 + i	14,53
46.	Jan	Erhart	3	GFXŠaldyLI	3 3	- 4 3 - 1 -	14	14,47
47.	Zuzana	Šimečková	3	GCON ČesBud	3 3 2 4 1	----	13	14,33
48.	Jakub	Marták	2	G GolNitra	3 1 3 2 1 1 1 0		10 + i	14,32
49.	Anh	Le Hoang	2	GJarošeBO	3 3 3 0	- 1 -	10	14,05
50.	Matěj	Coufal	1	G HavlBrod	3 2 1 1 1 1 0 0		8	13,81
51.	Jakub	Hledík	3	GSŘMRŠkuteč	3 3 1 5	-----	12	13,58
52.–53.	Lukáš	Honsa	2	G Jírov ČB	3 3 3	-----	9 + i	13,29
52.–53.	Adam	Říha	2	G ČesLípa	3 3 3	-----	9 + i	13,29
54.	Jan	Alfery	2	GNPražačPH	3 3 3	-----	9 + i	13,04
55.	Petr	Jakubčík	0	PORG PH	3 2	- - 1 - - - -	6	13,03
56.–59.	Michaela	Brabcová	2	G Jírov ČB	3 3 3	- 0 - - 0	9	13,00
56.–59.	Michaela	Brezinová	2	GKomTřebiš	3 3 3	-----	9	13,00
56.–59.	Lukáš	Černý	2	NPorg	3 1 1 3 1 1	--	9	13,00
56.–59.	Markéta	Horová	2	GMikul23PL	3 3	- 3 - - - -	9	13,00
60.–61.	Kateřina	Nová	1	G Vimperk	3 3	- - 1 - 0 -	7	12,64
60.–61.	Marie	Vonzino	1	GTomkovaOL	3 0 1 3	-----	7	12,64
62.	Zuzana	Drázdová	3	GCON ČesBud	3 3 2 2	- - 1 -	11	12,52
63.	Šimon	Tabačko	2	EvG Košice	3 1 3	- 0 - 1 -	8 + i	12,19
64.–66.	Daniel	Backov	2	G Ružomb	- 3	- 5 - - - -	8	11,89
64.–66.	Matěj	Seidl	2	PORG PH	3 1 0 3 1	----	8	11,89
64.–66.	Jaroslav	Stránský	2	G Tišnov	3 2 2	- 1 - - - -	8	11,89
67.	Marek	Vícha	3	MendelG OP	3 3 3	-----	9 + i	11,68
68.	Jan	Kadlec	3	G Klatovy	3 2 3 1 4 0	--	13	11,44
69.	Vojtěch	Suchánek	3	GJarošeBO	3 3 3	-----	9	11,39
70.	Markéta	Ospálková	1	G Uničov	3 3	-----	6	11,38
71.	Tomáš	Fiala	3	GLedečNSáz	3 3 3	-----	9 + i	11,02
72.	Lukáš	Sadlek	3	G Čadca	3 2 3	---- 0 -	8 + i	10,60
73.	Tomáš	Flaschka	2	G Hlučín	3 3	-----	6	9,48
74.	Adam	Gálik	4	G OlivuPopr	3 0 2 4 0 0 0 0		9	9,00
75.	Přemysl	Štastný	0	G Žamberk	- 3 0	-----	3	8,34
76.	Peter	Vook	3	G PošKošice	3 3	-----	6	8,00
77.	Kristýna	Šudomová	2	GValašKlob	3 - 0 2	-----	5	7,56
78.–80.	Kryštof	Kolář	2	GJarošeBO	3	-----	3	5,27
78.–80.	Martin	Konečný	2	GStrážnice	- 3	-----	3	5,27
78.–80.	Peter Kulcsár	Szabó	2	GHSelyhoKM	3 - 0	----- 0	3	5,27
81.	Vojtěch	Juříček	2	G Kralupy	3	-----	3	5,13
82.	Václav	Krchák	2	GJarošeBO	3	-----	3	4,96
83.	Michael	Bucha	3	G Zábřeh	3	-----	3	4,23
84.	Jiří	Zeman	4	GLesníZlín	3 1	-----	4	3,25
85.	Kristýna	Ilievová	3	G Milevsko	3	-----	3	2,87
86.–87.	Dušan	Klíma	2	GRychnovKn	1	-----	1	1,91
86.–87.	Tomáš	Velich	2	GJHroncaBA	1 0	-----	1	1,91
88.	Tomáš	Valovič	4	GAHŠ VKrtíš	- 1	-----	1	1,00

2. seriálová série – Teorie čísel

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

1.–8.	František	Couf	1	GZborovPH	5 5 5	15 + <i>i</i>	15,00
1.–8.	Jan	Jurka	3	GMLerchaBO	5 5 5	15	15,00
1.–8.	Anh Dung	Le	4	G Tachov	5 5 5	15	15,00
1.–8.	Martin	Raszyk	4	G Karviná	5 5 5	15	15,00
1.–8.	Václav	Rozhoň	3	GJirsikaČB	5 5 5	15	15,00
1.–8.	Jan	Soukup	3	G Klatovy	5 5 5	15 + <i>i</i>	15,00
1.–8.	Jakub	Svoboda	4	G KomHavíř	5 5 5	15	15,00
1.–8.	Radovan	Švarc	3	G ČTřebová	5 5 5	15	15,00
9.	Filip	Bialas	1	GOpátovPH	4 5 5	14	14,64
10.	Pavel	Turek	1	GTomkovaOL	5 4 5	14	14,54
11.	Vojtěch	Suchánek	3	GJarošeBO	5 4 5	14	14,32
12.	Anh	Le Hoang	2	GJarošeBO	5 2 4	11	12,64
13.	Markéta	Horová	2	GMikul23PL	5 – 5	10	11,93
14.	Jan	Krejčí	4	G Bílovec	4 5 3	12	11,27
15.	Jakub	Löwit	2	GČeskoliPH	4 2 4	10	11,26
16.	Matěj	Konečný	3	G Jírov ČB	4 2 5	11	11,13
17.	Martin	Surma	3	GJWolkrapV	5 – 5	10	10,78
18.	Zuzana	Šimečková	3	GCON ČesBud	5 – 5	10	10,69
19.	Dominik	Krasula	1	G Krnov	2 1 5	8 – <i>i</i>	10,23
20.	Antonín	Češík	4	SPŠElek PA	5 – 5	10	9,07
21.	Martin	Kopřiva	2	GMikul23PL	3 2 1	6	8,35
22.	Daniel	Pišťák	2	GZborovPH	5 2 –	7	7,87
23.	Václav	Steinhauser	0	ZŠVraněNVI	4 – –	4	7,45
24.	Vojtěch	Lukeš	2	G LPika PL	5 – –	5	7,36
25.	Jaromír	Mielec	1	GVolgogrOS	5 – –	5	7,13
26.	Martin	Hora	4	GMikul23PL	5 – 5	10	7,09
27.	Jan	Kadlec	3	G Klatovy	4 – 4	8 – <i>i</i>	6,80
28.	Mikuláš	Zindulka	3	GMikul23PL	5 – –	5	6,40
29.–31.	Michaela	Brabcová	2	G Jírov ČB	2 2 –	4	6,19
29.–31.	Tomáš	Kuzma	2	GAB Senec	2 2 –	4	6,19
29.–31.	Jakub	Marták	2	G GolNitra	4 – –	4	6,19
32.	Jakub	Hledík	3	GSŘMRSkuteč	5 – –	5	5,88
33.	Jakub	Sláma	3	GOpátovPH	4 – –	4	5,27
34.	Adam	Gálik	4	G OlivuPopr	4 0 1	5	5,00
35.	Jan	Václavek	2	G Ústí n O	3 – –	3	4,90
36.	Zuzana	Dráždová	3	GCON ČesBud	4 – –	4	4,76
37.	Katarina	Krajčiová	3	GAlejKošic	5 – –	5	4,28
38.	Jan	Erhart	3	GFXŠaldyLI	4 – –	4	4,23
39.	Karolína	Kuchyňová	3	GMLerchaBO	4 – –	4	4,19

40.	<i>Ivona</i>	<i>Hrivová</i>	4	GOKrŽilina	5 – –	5	4,07
41.	<i>Jan</i>	<i>Šorm</i>	2	GJarošeBO	2 – –	2	2,89
42.	<i>Lukáš</i>	<i>Šadlek</i>	3	G Čadca	0 2 –	2	2,80
43.	<i>Matěj</i>	<i>Seidl</i>	2	PORG PH	1 – –	1	1,85
44.	<i>Kristýna</i>	<i>Šudomová</i>	2	GValašKlob	1 – –	1	1,67
45.–46.	<i>Matěj</i>	<i>Coufal</i>	1	G HavlBrod	0 – –	0	0,00
45.–46.	<i>Přemysl</i>	<i>Štátný</i>	0	G Žamberk	0 – –	0	0,00

Pořadí po 1. jarní sérii

1. František	Couf	1	GZborovPH	25 25 25 24 24 15 15	152,50	388
2. Filip	Bialas	1	GÓpatovPH	25 24 23 23 24 15 15	149,01	149
3. Pavel	Turek	1	GTomkovaOL	24 22 25 23 24 15 15	147,42	277
4. Radovan	Švarc	3	G ČTřebová	25 23 25 19 25 15 15	147,19	851
5. Jakub	Švoboda	4	G KomHavír	22 24 21 21 25 14 15	141,69	354
6. Martin	Hora	4	GMikul23PL	25 23 25 21 25 15 7	141,17	712
7. Martin	Raszyk	4	G Karviná	16 25 23 21 25 15 15	139,14	762
8. Václav	Rozhoň	3	GJirsíkaČB	25 21 21 24 25 7 15	137,36	137
9. Jakub	Löwit	2	GČeskoliPH	23 21 20 22 24 14 11	135,67	353
10. Jan	Soukup	3	G Klatovy	22 19 21 21 19 15 15	131,22	641
11. Martin	Surma	3	GJWolkraPV	23 22 23 23 22 – 11	124,54	232
12. Václav	Steinhauser	0	ZŠVranéNVI	23 23 19 21 22 9 7	124,22	221
13. Anh Dung	Le	4	G Tachov	22 22 14 8 25 15 15	121,45	1064
14. Jan	Jurka	3	GMLerchaBO	13 15 21 22 23 11 15	121,27	139
15. Eduard	Batmendijn	3	CGStLubovňa	25 18 21 22 20 15 –	121,16	146
16. Mikuláš	Zindulka	3	GMikul23PL	21 21 17 24 22 7 6	118,98	119
17. Martin	Kopřiva	2	GMikul23PL	21 19 17 20 21 10 8	117,60	137
18. Katarína	Krajčiová	3	GAlejKošic	25 21 20 21 20 4 4	116,93	448
19. Matěj	Konečný	3	G Jírov ČB	14 16 20 21 17 15 11	114,47	322
20. Markéta	Horová	2	GMikul23PL	22 22 14 22 13 10 12	113,20	113
21. Antonín	Češík	4	SPŠElek PA	20 20 19 20 20 4 9	112,66	245
22. Vojtěch	Suchánek	3	GJarošeBO	20 24 21 22 11 – 14	111,77	112
23. Karolína	Kuchyňová	3	GMLerchaBO	23 18 19 21 20 5 4	111,39	311
24. Jan	Šorm	2	GJarošeBO	17 21 19 17 22 10 3	108,91	304
25. Jan	Krejčí	4	G Bílovec	21 10 17 20 16 7 11	102,32	243
26. Lukáš	Sadlek	3	G Čadca	18 20 21 15 11 10 3	98,58	99
27. Dominik	Krasula	1	G Krnov	15 14 13 20 20 4 10	96,63	283
28. Marian	Poljak	2	GJŠkodyPŘ	17 22 18 18 19 – –	93,33	93
29. Daniel	Pišťák	2	GZborovPH	8 17 19 19 17 4 8	92,54	432
30. Marko	Puza	4	GPošKošice	23 20 17 21 – 7 –	87,94	502
31. Miroslav	Stankovič	4	GPošKošice	22 25 18 15 – 8 –	87,58	538
32. Vojtěch	Lukeš	2	G LPika PL	13 14 19 16 18 – 7	86,99	87
33. Martin	Špilar	3	G Vyškov	22 17 14 14 18 – –	86,76	87
34. Miroslav	Psota	4	GHlinŽilina	21 20 20 22 – 3 –	86,50	280
35. Jaromír	Mielec	1	GVolgogrOS	6 17 16 17 20 2 7	83,94	365
36. Minh Tri	Pham	2	NPorg	17 16 15 21 16 – –	83,73	157
37. Vojtěch	Lanz	0	GZborovPH	19 17 15 16 15 – –	83,58	84
38. Zuzana	Švobodová	2	G FrýdlNOs	18 18 17 10 17 2 –	81,52	260
39. Jakub	Sláma	3	GÓpatovPH	12 14 14 15 18 1 5	81,05	81
40. Anh	Le Hoang	2	GJarošeBO	11 20 13 – 14 8 13	78,96	79

41.	Jan	Kadlec	3 G Klatovy	18 9 15 13 11 4 7	77,71	424
42.	Petr	Jakubčík	0 PORG PH	18 16 12 18 13 0 -	77,57	78
43.	Tereza	Kislingerová	1 G Klatovy	18 22 19 0 15 - -	73,82	74
44.	Tomáš	Kuzma	2 GAB Senec	13 18 7 14 16 - 6	73,77	74
45.	Minh Thao	Nguyen	2 GEBenešKL	17 22 19 13 - 3 -	73,48	73
46.	Kateřina	Nová	1 G Vimperk	19 14 10 15 13 3 -	73,13	73
47.	Jakub	Dargaj	4 GPošKošice	19 17 12 22 - 3 -	73,12	459
48.	Michaela	Brabcová	2 G Jírov ČB	16 14 12 11 13 - 6	71,85	72
49.	Markéta	Calábková	3 GJŠkodyPŘ	12 7 16 16 15 6 -	70,25	243
50.	Marián	Poppr	3 GJNerudyPH	14 23 16 12 - 5 -	68,96	394
51.	Miroslav	Krabec	4 G KomHavíř	16 17 17 17 - - -	67,58	256
52.	Ondřej	Darmovzal	3 GJarošeBO	23 21 23 - - - -	67,42	67
53.	Jan	Václavek	2 G Ústí n O	13 17 11 - 15 3 5	64,04	64
54.	Tomáš	Fiala	3 GLedečNSáz	19 13 12 7 11 1 -	63,51	141
55.	Anna	Steinhausarová	4 G Dačice	21 17 10 12 - 3 -	62,05	554
56.	Jakub	Hledík	3 GSŘMRSkuteč	17 4 9 11 14 1 6	61,80	164
57.	Andrea	Kučerová	2 G ČKrumlov	19 17 5 - 18 - -	59,53	60
58.	Vít	Kalisz	2 FSG Pirna	12 17 13 14 - - -	56,13	56
59.	Patricie	Klosse	2 G ČKrumlov	16 17 5 - 15 - -	53,48	53
60.	Jakub	Marták	2 G GolNitra	12 4 5 11 14 0 6	52,04	52
61.	Daniela	Šindelářová	2 GaSOŠ Telč	21 13 8 9 - - -	51,49	51
62.	Michael	Bucha	3 G Zábřeh	10 11 16 4 4 - -	46,51	47
63.	Marie	Vonzino	1 GTomkovaOL	16 3 7 8 13 - -	46,47	46
64.	Daniel	Backov	2 G Ružomb	16 0 5 13 12 - -	46,16	46
65.	Petr	Lukeš	4 GNeumannŽR	10 17 12 - - 5 -	44,45	208
66.	Lukáš	Kubacki	1 GNadKavaPH	11 7 8 0 15 3 -	44,33	44
67.	Kristýna	Šmidová	4 GMensaPH	18 19 4 - - - -	41,68	136
68.	Lukáš	Honsa	2 G Jírov ČB	9 8 11 - 13 - -	41,66	42
69.	Michaela	Brezinová	2 GKomTřebiš	12 16 - - 13 - -	40,89	41
70.	Jan	Alfery	2 GNPražáčPH	9 - 18 - 13 - -	40,67	77
71.	Jiřina	Duspivová	2 G Kralupy	11 17 5 7 - - -	39,65	40
72.	Přemysl	Štátný	0 G Žamberk	14 6 - 10 8 - 0	38,97	39
73.	Jakub	Šebek	4 GKepleraPH	21 18 - - - - -	38,87	98
74.-75.	Markéta	Ospálková	1 G Uničov	15 3 7 3 11 0 -	38,40	38
74.-75.	Marek	Vícha	3 MendelG OP	11 12 3 - 12 - -	38,40	38
76.	Jiří	Zeman	4 GLesníZlín	- 18 12 5 3 - -	38,22	155
77.	Adam	Řiha	2 G ČesLípa	12 7 5 - 13 - -	37,21	37
78.	Jaroslav	Stránský	2 G Tišnov	11 5 8 - 12 - -	36,05	36
79.	Jiří	Češka	1 CMGProstěj	19 17 - - - - -	35,35	35
80.	Kristýna	Šudomová	2 GValašKlob	14 3 3 5 8 0 2	35,01	134
81.	Adam	Gálik	4 GOLivuPopr	7 1 6 7 9 0 5	35,00	35
82.	Zuzana	Tréglová	1 G Žatec	11 - - - 23 - -	34,80	35
83.	Štefan	Račák	2 GTajBanBys	18 4 7 5 - - -	33,45	33
84.	Anežka	Michálková	2 GaSOŠ Telč	19 - 7 5 - 2 -	32,47	32
85.	Mihály	Kotiers	2 GHSelyhoKM	13 19 - - - - -	32,37	32
86.	Tomáš	Flaschka	2 G Hlučín	12 5 4 - 9 - -	30,29	30
87.	Zuzana	Vlasáková	4 G Rumburk	4 12 9 5 - - -	30,24	174
88.	Lenka	Kopfová	0 CZŠSL HnM	16 13 - - - - -	29,10	29
89.	Peter Kulcsár	Szabó	2 GHSelyhoKM	9 14 - 0 5 - -	28,80	29
90.	Jan	Erhart	3 GFXŠaldyLI	9 - - - 14 - 4	28,15	222
91.	Viktor	Němeček	3 GJMasar JI	19 9 - - - - -	28,11	338

92.	Jáchym	Solecký	1	PORG PH	13	0	-	-	15	-	-	27,81	28
93.	Barbora	Hudcová	4	PORG PH	10	17	-	-	-	-	-	27,31	92
94.	Kristýna	Ilievová	3	G Milevsko	6	13	3	3	3	-	-	27,09	271
95.	Lucie	Roškotová	2	G Turnov	9	7	-	11	-	-	-	26,96	27
96.	Ivona	Hrivová	4	GOKrŽilina	7	-	-	-	15	-	4	25,98	176
97.	Kryštof	Kolář	2	GJarošeBO	5	-	5	9	5	-	-	25,29	25
98.	Zuzana	Šimečková	3	GCON ČesBudř	-	-	-	-	14	-	11	25,02	150
99.	David	Ucháč	1	VOŠDoprPH	14	3	7	-	-	-	-	23,27	23
100.	Henrieta	Michelová	2	GAlejKošic	11	12	-	-	-	-	-	22,94	163
101.	Hedvika	Ranošová	0	GBudějovPH	-	-	-	-	23	-	-	22,79	23
102.	Tereza	Koberová	3	G Chrudim	9	8	6	-	-	-	-	22,70	23
103.	Emese	Szabó	3	GZKMJ Gal	13	4	4	-	-	-	-	21,93	22
104.	Martin	Konečný	2	GStrážnice	13	4	-	-	5	-	-	21,92	22
105.	Michaela	Bieliková	4	G Seredř	11	9	-	-	-	-	-	20,58	161
106.	David	Peňáz	2	GNeumannŽR	12	8	-	-	-	-	-	20,06	20
107.	Victoria María	Nájares Romero	0	GZborovPH	20	-	-	-	-	-	-	19,76	20
108.	Tomáš	Velich	2	GJHroncaBA	12	2	0	4	2	-	-	19,36	19
109.	Šimon	Tabačko	2	EvG Košice	-	7	-	-	12	-	-	18,95	19
110.	Vojtěch	Linhart	3	SlovanG OL	18	-	-	-	-	-	-	18,15	18
111.	Martin	Minasjan	4	GKepleraPH	18	-	-	-	-	-	-	17,82	135
112.	Jana	Vrábliková	2	GLesníZlín	14	4	-	-	-	-	-	17,70	18
113.	Veronika	Holubová	3	PORG PH	8	3	-	7	-	-	-	17,67	18
114.	Zuzana	Drázdová	3	GCON ČesBudř	-	-	-	-	13	-	5	17,28	124
115.	Peter	Vook	3	GPošKošice	9	-	-	-	8	-	-	17,17	17
116.	Jiří	Štrincl	3	GSRandyJN	11	0	6	-	-	-	-	16,92	17
117.	Vojtěch	Juříček	2	G Kralupy	12	-	-	-	5	-	-	16,83	44
118.	Ondřej	Zeman	3	G Lovosice	-	-	-	-	17	-	-	16,61	17
119.	Ludmila	Šimková	4	GPároNitra	5	10	-	-	-	-	-	15,47	78
120.	Tereza	Rašková	3	GTomkovaOL	15	0	-	-	-	-	-	15,43	15
121.	Otto	Hollmann	4	GUBalvanJN	7	6	2	-	-	-	-	15,00	15
122.	Pavel	Souček	2	G Nymburk	-	9	5	-	-	-	-	14,75	15
123.–124.	Radim	Bárta	3	GJarošeBO	14	-	-	-	-	-	-	14,47	14
123.–124.	Jan	Knížek	3	G Strakon	14	-	-	-	-	-	-	14,47	14
125.	Tran Vi Thanh	Pham	4	GNeumannŽR	7	7	-	-	-	-	-	14,08	150
126.–129.	Petr	Červenka	2	GNadKavaPH	14	-	-	-	-	-	-	14,05	14
126.–129.	Jozef	Mišť	2	GAHŠ VKrtiš	14	0	-	-	-	0	-	14,05	14
126.–129.	Jakub	Starý	2	VOŠKutHora	14	-	-	-	-	-	-	14,05	14
126.–129.	Jakub	Ševčík	2	GKukučPopr	14	-	-	-	-	-	-	14,05	14
130.	Matěj	Coufal	1	G HavlBrod	-	-	-	-	14	-	0	13,81	14
131.	Nicholas	Čapek	4	GBNěmcovHK	11	3	-	-	-	-	-	13,78	129
132.	Matěj	Seidl	2	PORG PH	-	-	-	-	12	-	2	13,74	14
133.	Barbora	Pešlová	3	G Vimperk	13	-	-	-	-	-	-	13,41	131
134.–137.	Lukáš	Černý	2	NPorg	-	-	-	-	13	-	-	13,00	13
134.–137.	Matyáš	Medek	4	GMozartovaPA	13	-	-	-	-	-	-	13,00	13
134.–137.	Jakub	Schinko	2	GNadKavaPH	13	-	-	-	-	-	-	13,00	13
134.–137.	Lukáš	Zib	2	GPisnickPH	13	-	-	-	-	-	-	13,00	13
138.	Jakub Josef	Slavík	1	BiskG Brno	13	-	-	-	-	-	-	12,64	13
139.	Martin	Šourek	3	GCoubTábor	12	-	-	-	-	-	-	12,45	12
140.–141.	Jakub	Hrubý	2	G Chrudim	12	0	-	-	-	-	-	11,89	12
140.–141.	Martin	Kutiš	2	G Humpolec	12	-	-	-	-	-	-	11,89	12
142.	Adéla	Šedová	2	GJungmanLT	8	4	-	-	-	-	-	11,82	12

143.	Pavčina	Hartmanová	2 G Broumov	12 - - - - -	11,76	30
144.	Borek	Požár	0 G Rakovník	12 - - - - -	11,66	12
145.	Ondrej	Binovský	3 GAnMeTr	- - - - - 11 -	11,46	11
146.–147.	Tomáš	Beneš	2 GVráLevice	9 2 - - - - -	11,39	11
146.–147.	Martin	Chabada	2 G Bardejov	9 2 - - - - -	11,39	11
148.	Michaela	Biová	3 MendelG OP	7 - 4 - - - - -	11,02	11
149.	Tomáš	Valovič	4 GAHŠ VKrtiš	8 2 - - 1 - -	11,00	11
150.–151.	Petra	Kratochvílová	2 GHustopeče	11 - - - - -	10,72	11
150.–151.	Daniel	Krejbych	2 G Litomyšl	11 - - - - -	10,72	11
152.	Cedrik	Horčíčka	3 G ČesLípa	9 - - 1 - - -	10,64	11
153.–155.	Jiří	Čech	3 G Strakon	- - 10 - - - -	10,30	10
153.–155.	Vít	Fojtík	3 GÚstavníPH	- - 10 - - - -	10,30	10
153.–155.	Marek	Štěpán	3 SPŠE Fren	10 - - - - -	10,30	10
156.	Katarína	Behinská	2 G GolNitra	8 0 - 2 - - -	10,08	10
157.–160.	Dominik	Hodan	1 GNadAlejPH	10 - - - - -	10,00	10
157.–160.	Věra	Tesařová	1 MasG Plzeň	10 0 - - - - -	10,00	10
157.–160.	The Minh	Tran	1 PČGKarVary	10 - - - - -	10,00	10
157.–160.	Kateřina	Volková	1 MG Vsetín	10 - - - - -	10,00	10
161.–163.	Denisa	Kolenčíková	3 GNámostovo	9 - - - - -	9,17	9
161.–163.	Jan	Krůza	3 GVPavlovic	9 - - - - -	9,17	9
161.–163.	Tomáš	Vaniček	3 G Jírov ČB	9 - - - - -	9,17	9
164.	Daniel	Kočík	4 GŠroKošice	9 - - - - -	9,00	9
165.	Hana	Daňková	1 G Vimperk	- 8 - - - - -	8,48	8
166.	Jan	Lukáč	3 G ČKrumlov	4 4 - - - - -	8,46	8
167.	Lenka	Vincenová	0 GTomkovaOL	8 - - - - -	8,34	8
168.–169.	Matěj	Kosma	2 SOŠDoprOS	8 0 - - - - -	8,17	8
168.–169.	Dennis	Ryšánek	2 SPŠÚžlabPH	8 - - - - -	8,17	8
170.–172.	Antonie	Brožová	4	8 - - - - -	8,00	8
170.–172.	Jakub	Kříž	4 SPŠ PB	8 - - - - -	8,00	8
170.–172.	Matěj	Sháněl	4 G VysMýto	8 - - - - -	8,00	8
173.	Vendula	Kotyzová	4 WichtG OS	8 - - - - -	7,76	113
174.	Marie	Koutná	4 GTNovákBO	7 - - - - -	7,00	7
175.–178.	Levente	Berky	3 GZKMJ Gal	7 - - - - -	6,79	7
175.–178.	Kristýna	Davídková	1 OA Liberec	7 - - - - -	6,79	7
175.–178.	Anna	Filipová	3 G Kolín	7 - - - - -	6,79	7
175.–178.	Jana	Menšíková	1 G Frýdlant	7 - - - - -	6,79	7
179.–180.	Alena	Košáková	2 G Strakon	7 0 - - - - -	6,76	7
179.–180.	Ronald	Luc	2 GJarošeBO	7 - - - - -	6,76	7
181.	Tomáš	Konečný	1 GJirsíkaČB	6 - - - - -	5,75	143
182.–184.	Stanislav	Kruml	3 G Chotěboř	6 0 - - - - -	5,53	6
182.–184.	Barbora	Kubicová	3 PORG PH	6 - - - - -	5,53	6
182.–184.	Vít	Maroščík	3 G Bohumín	6 - - - - -	5,53	6
185.	Valentína	Straková	4 G Sereď	5 - - - - -	5,36	68
186.–188.	Matej	Kašťák	2 G Hlohovec	5 - - - - -	5,27	5
186.–188.	Marina	Pogarčenko	2 GJungmanLT	5 0 - - - - -	5,27	5
186.–188.	Tomáš	Šacha	2 SPŠEB Břeclav	- 5 - - - - -	5,27	5
189.–190.	Irena	Bačinská	4 ŠpMNDaG BA	0 5 - - - - -	5,00	5
189.–190.	Jaromír	Kuchyňka	4 GStrážnice	5 - - - - -	5,00	5
191.	Václav	Krchňák	2 GJarošeBO	0 - - - 5 - -	4,96	69
192.	Karel	Vlachovský	2 MasG Plzeň	5 - - - - -	4,90	82
193.–194.	Petr	Gintar	3 MendelG OP	4 0 0 - - - 0 -	4,23	4

193.–194.	<i>Silvia</i>	<i>Nepšinská</i>	3 GJChalBR	4 - - - - -	4,23	4
195.	<i>Ondřej</i>	<i>Broža</i>	4	4 - - - - -	4,00	4
196.	<i>Jaroslav</i>	<i>Cerman</i>	2 GJilemnice	4 0 - - - - -	3,65	4
197.–198.	<i>Ondřej</i>	<i>Havlík</i>	3 MSOŠ Klob	3 - - - - -	2,88	3
197.–198.	<i>Rostislav</i>	<i>Lukosz</i>	3 G Bohumín	3 - - - - -	2,88	3
199.	<i>Jana</i>	<i>Lepšová</i>	4 G Dobruška	- 3 - - - - -	2,58	79
200.	<i>Marcela</i>	<i>Fialová</i>	4 SOŠ Kolín	2 - - - - -	2,00	2
201.	<i>Dušan</i>	<i>Klíma</i>	2 GRychnovKn	- - - - 2 - -	1,91	2
202.	<i>Kateřina</i>	<i>Fuková</i>	1 GOhradníPH	0 - - - - -	0,00	0

adresa: *Korespondenční seminář*
KAM MFF UK
Malostranské náměstí 25
118 00 Praha 1
web: <http://mks.mff.cuni.cz/>
e-mail: mks@mff.cuni.cz